

ЭЛМУРОД ИМОМАЛИ

Сахродан

Денгизга

33-3

2

45

Kitob shu erda ko'rsatilgan muddatdan
kechiktirilmagan holda topshirilishi shart

ligarigi berilmalar miqdori _____

--	--

ҚАНОТСИЗ КУШ

Кўкка томон талпинар,
Парвоз айламоқ йиғиб,
Кеча-кундуз ҳалқирар,
Худодан наҳот тилаб.

ЭЛМУРОД ИМОМАЛИ

САҲРОДАН ДЕНГИЗГА

Саҳродан мен чиқолмайман сийратга,
Қўқоғимни элалетган бўёқлар,
Хўш келар айтийкин, бу ҳаётга
Қўқоғим, бўйчалик кийноқлар.

Қўқоғим ҳедир ҳёт бўйча бевафка,
Қўқоғим нотинч, бўёқларнинг дасидан,
Қўқоғим ўзга йўқмишкан қўқоғурат,
Қўқоғим гушар бу ҳёт ўз гаштидан.

Тошкент
«TAMADDUN»
2019

УЎК: 821. 512. 133-3

КБК: 84 (5Ў)7

Э 88

Элмурод Имомали

Сахродан денгизга [Матн]: шеърлар тўплами/ Элмурод
Имомали. – Тошкент: «TAMADDUN», 2019. –156 б.

НАДОЯХА
АТЕНТНЭД

ISBN 978-9943-4967-1-2

© Элмурод Имомали, 2019.

© «TAMADDUN», 2019.

ҚАНОТСИЗ ҚУШ

Кўкка томон талпинар,
Парвоз айламоқ истаб.
Кеча-кундуз ҳапқирар,
Худодан нажот тилаб.

Парвозига жой ахтарар,
Чўчимай ўзин ўнглаб.
Заминни зум унатар,
Нигоҳин кўкка жамлаб.

Парвоз қилмоқ орзуси,
Етаклайди, кўк сари.
Билмас қачон етгуси,
Тўхтамайди нафаси.

СУРЪАТ ВА СИЙРАТ

Суръатдан мен чиқолмайман сийратга,
Атрофимни эгаллаган бўёқлар.
Энди нелар айтайин, бу ҳаётга
Аямайин, бунчалик қийноқлар.

Айбим недир ҳаёт бунча бешафқат,
Қалбим нотинч, бўёқларнинг дастидан.
Мендан ўзга йўқмикан хушсуръат,
Қачон тушар бу ҳаёт ўз шаштидан.

СЎНГАН ЮЛДУЗ

Ўчди у юлдузлар
Ичра йўқ бўлиб,
Ёруғлик бекинди
Зимистон томон.
Орзу-умидлари,
Ушалмай сўниб,
Порлаши у учун
Бўлди бир армон.

Чексиз само энди,
Ундан йирокда.
Бўй чўзиб бўйласа,
Бўйи етмайди.
Тунлар шуъласи,
Мунгли ингрокда.
Бу маъюслик ундан,
Бироз кетмайди.

Ўтмишда қолди унинг,
Порлаган даври,
Чексиз самони кент,
Ёритган они.
Етармикан энди унинг
Яшашга сабри.
Ё тўлдимикан зардобларга,
Қуйган хонумони.

ГУНОХ

Дилда пинҳон, тилда ошкор,
Ҳақиқатдан ҳақ сўрамас.

Қабиҳликка доим тайёр,
Савоб томон ҳеч йўламас.

Номард унинг абад дўсти,
Сира инкор этмагай.

Мард учун у айтмас рости,
Ҳолин сўраб келмагай.

Баъзан тавба этар гуноҳ,
Соқит қилиб бўйнидан ул.
Тўғри йўлга чорлар огоҳ,
Тиғни чархлаб, қилади қул.

Сарсон этар, барча дилни,
Ҳайрон-у лол зим қолдириб,
Гоҳ ёрдиар нафис қилни,
Айро қилар, жим оғдириб.

САНЪАТ ФИДОЙИЛАРИ

Тонг юлдузидан-да ёруғ қалбингиз,
Нур сочиб қалбларга йўлдош бўласиз.
Оламга тенг бўлсада, дардингиз
Қалбларга малҳам бўлиб, дардин оласиз,
Санъат фидойилари.

Гўзаллик нафислик доим сиз билан,
Мухаббатга тўладир, беғубор қалбингиз,
Сехрли санъатингиз чексиз бир олам
Садолар-у, наволардек жўшқин умрингиз,
Санъат фидойилари.

КЎККА ТОМОН НАЗАР

Осмон кўм-кўк мусаффо,
Юлдузларга лиммо-лим.
Таралган тиниқ ҳаво,
Лаҳза олди хаёлим.

Сокин туннинг қўйнида,
Секин жонланар, коинот.
Ажаб куннинг ўрнида,
Чексиз сир-у, синоат.

Шуъла тортди кўзларим,
Бирин-кетин жонланиб.
Ожиз қолди сўзларим,
Бу ҳайратдан болланиб.

Юлдуз кўчди шу замон,
Бу яхшилик белгиси.
Сир-у синоат ҳамон,
Мени ўзига тортгуси.

ҶАҒАР ИНСОН БЎЛСАНГ

Сен кетди Гар қодир бўлсанг,
Отислаб Инсон ҳар ишга.
Оғрингда Эзгу ишни қилгил,
Хайр дея Ҳаёт бахш этгин.

Тоғчи еш Гар воқиф бўлсанг,
Мени кил Бир ёмон ишга.
Бу кун аж Ёмон отлиқ бўлмай,
О болали Ул ердан кетгин.

Алло сеҳ Гар тўқ бўлсанг,
Амрдин кил Битмас мол-у дунёга.
Саломат Нафсингни тий, улашгин
О болали Беқаров етим-есирларга.

Евасий Гар шерик бўлсанг,
Ҳаёт оғиди Қабих, нопок ўғрига.
Кетгин иймонинг куйдирма,
Ундан йироқ-йироққа.

САДОҚАТСИЗ СЕВГИ БЎЛМАЙДИ

Балким оғ Амрдинга йўлу ширин армон,
Кўнгат Кўнгат экан нафисдан нафис,
Севги ҳавасни доим ўзида, жо этган.
Туйғу ўйин экан, қалтисдан қалтис,
Мушток қалбларни абгор қиларкан.

Садоқат вафони изла қалбингдан,
Ширин орзуларга ҳаётинг бахш эт.
Ҳиёнат жафони қайтар шахтингдан,
Сен ҳам садоқатга ошно бўлиб ўт.

БОБОМ АЙТГАН ЎГИТЛАР

Бобом айтган ўғитлар,
Билгим, ҳамон ёдимда.
Улар бобом эслатар,
Мангу яшар дилимда.

Бобом менга сўзлабон,
Тўғри бўлгин дер эди.
Холис ишни кўзлабон
Болам яхши бўл дерди.

Яхшига бўлгин ҳамроҳ,
Доим ёдда сақлагин.
Ёмондан узоқроқ қоч,
Инсон феълин фарқлагин.

Хаётинг қадрига етгин,
У қайтмас такрор дерди.
Бир яхши инсон ўтгин,
Бобом ўғит айтарди.

Гурур оринг ер қилма,
Бел боғлагин эл учун.
Яшаш учун енгилма,
Оқлагин инсонлик бурчин.

Менинг насиҳатим шу,
Булар барин ёдда тут.
Ахир биз инсонлармиз-ку,
Ўқирс-у нафсингни унут.

БОЛАЛИК

Сен кетдинг ёлғизлаб қадаминг ташлаб,
 Олислаб ёввойи ўрмон бағрига,
 Ортингдан қолдимку бармоғим тишлаб,
 Хайр дея кетган умрим бахтига.
 О болалик ширин дамларинг ўтди.
 Томчи ёшлар келади нам кўзларимга,
 Мени кимдир сенга пинҳона сотди,
 Бу кун ажин тушди нур юзларимга.
 О болалик ширин дамларинг ўтди.
 Менку яшарман соғинчла эслаб,
 Аммо сен учрадинг ўтмиш қаҳрига,
 Айтгин ким эркалар бошимни силаб,
 Садоқатла қучиб ширин меҳрига,
 О болалик, мендан ўкинма,
 Бир илож қилиб ўзим алдарман,
 Ёввойи ўрмонингда энди бекинма,
 Хаёл оғушида танҳо яшарман.

ПАРВОНА

Мен сизга ошиқ бўлдим боқиб ногаҳон,
 Балким бу тасодиф ё, ушалмас армон,
 Кулгу кўзингизда бахт нечук, ёлғиз паришон,
 Қалбингиз оташ-у лек хаста ўксик жон.

Мисли оҳу уялар ҳусн чиройингиздан,
 Кўнглингиз малҳами вақт эрур малак,
 Чаманзор гулга тўлар қадамингиздан,
 Ошиқ дилни қучар бу чарху фалак.

ОЖИЗЛИК

Торлар чалган дилхуш куйлар кетди қалблардан,
Шўх тарона истаганча сохта буюмга,
Яхши одам йироқлашди қатор сафлардан,
Тушар бўлди шайтон билан ёлғон ўйинга.

Қадах тўла шаробларни тутганча қўллар,
Қалтирайди заҳар заққум касофатидан,
Тубанликка юзин бурди аянчли йўллар,
Нени кутмоқ жоиз, бундоқ одам зотидан.

Вафо қайда меҳр қайда йўқолди буткул,
Жонсиз қадах эгаллади борлиқ вужудин,
Бу дунёда қай жазога қай юмуш масъул,
Ўйламаскан лек одамзод ҳаёт охирын.

Шайтон билан дўстлашишга либосдан кечди,
Ўзин алдаб қаро кўзлар маҳлиё этиб,
Етти осмон ичра улар қанотсиз учди,
Тик бўшаган қадахларни маст-аласт чертиб.

Минг бор афсус қилмоқ даркор бу ожизликка,
Ниҳоясиз манзил томон юрган бандага,
Не рўбаро этди уни бу ёвузликка,
Оқибатан учради у юзсиз шармандага.

Масхаромуз бўлди одам ожизлик ила,
Ширин ҳаёт неъматлардан қабиҳла кечиб,
Энди ким узатар саховат қўлин,
Қалби тўла гуноҳлардан кишанин ечиб.

ДЎСТ

Кимдир ўз дўстини қоғоз деб билар,
 Аммо у айтолмас ичдаги дардин,
 Кимдир ўз дўстини шайтон деб билар,
 Лекин у тан олмас инсонлар мардин,
 Кимдир ўз дўстини бисёр деб билар,
 Аммо у билолмас вақтида қадрин,
 Кимдир ўз дўстини дўстлигин билар
 Асло у бузмайди то абад аҳдин.
 Дўстлар кўрдим дунёда дарёдек тошган
 Дўстлар кўрдим рўёда кучоғин очган
 Дўстлар кўрдим самода қанотсиз учган,
 Дўстлар кўрдим кафтида меҳнатин тутган,
 Сирли эшик очилади пинҳона секин,
 Қадрдон дўст излаб баъзида алёр
 Дўстлик ҳам сўраркан охири ҳаққин,
 Дўстликнинг далдаси бизга мададкор.

ИНСОНЛАР АРО

Тонгги шабадага тутиб юзимни,
 Ўзимни ахтардим инсонлар аро,
 Зулмат ортидаги ёруғ йўлимни
 Тунлари изладим ҳамроҳсиз танҳо.
 Мен кимман ўзи айтгин билолсанг
 Ҳамроҳ тут ўзингга хокисор инсон
 Қалбингни бер, рад этмай эпполсанг,
 Мен ҳам қалби пок сен каби инсон.
 Инсонлар аро кездим ҳаётни
 Бахт дея аталмиш манзиллар сари,
 Елкамда кенг ёйиб учар қанотни
 Баланд чўққилардан изладим бахтни.

ЯШАШДА ДАВОМ ЭТАВЕРАМАН

Хаёт тошқин оқар дарёдир
Ўтади кунлар қувлашиб ҳар зум
Лаҳзаси қувонч-у лаҳзаси ғамдир
Бу довул дўлларни қаршилаб борғум,
Яшашда давом этавераман.
Кимдир ҳаёт бекатида ёлғиз,
Ҳамроҳин кутиб турибди маҳзун.
Дарқордир кўнглига таскин ширин сўз,
Бу ҳаёт дейман-у қиламан афсус,
Яшашда давом этавераман.
Кенг кўчалар тордек баъзида,
Нафасим етмайди ўпкам ҳарсиллар,
Оқ дея аталган поклик рангида,
Адашиб сарсона ранглар сочилар.
Яшашда давом этавераман.
Манзилим қайга элтар билмасман,
Бир қайиқ мисоли оқарман сокин,
Дарёлар ўтмасдан денгиз ошмасдан,
Ҳаёт йўлимни тилайман ёрқин,
Яшашда давом этавераман.

Айтиб бериш ЧАВАНДОЗ

Инсонларни ер қилар битта.

Кўлда қамчи давра томон шошилар,

Чорлар уни қадим улуг қадрият.

Елкасида сокин шамол елпинар,

Олға сурар, боқишида ҳақиқат.

Шу ёкасан қидириб, бир зум.

Шамол каби учар ўз тулпорида,

Замин узра парвоз айлар қушдайин.

Шиддати бор йўлбарс шердек юрагида,

Кўкни қучар мусаффо булутдайин.

Тақдирланми ё оҳанг инсоният.

Томирида оқар боболар қони,

Давом айламоқда қадрият бурчни.

Бу аввало юртнинг шараф, шони,

Сира айирмасин Худойим кучни.

Ё кўзлари етлардан бўлаганми тўлиб

Келажак авлодга қолдириб мерос,

Қалбларга қувончлар улашмоқдадир.

Кўпқари ўйини фахри чавандоз,

То абад эл-у юрт фахрланмоқдадир.

Умри мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Бир хотири шадлоқни инъом тоқиб.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

Мўнғаб қаттиқроқ бўлмоғи учун.

ИНСОН ҚАДРИ

Инсон қадри чексиз, бебаҳо,
Ул зодагон, гадо бўлса ҳам.
У қадрли бўлар доимо,
Инсонийлик бўлса, жамул-жам

Баднафслик ёмон бир иллат,
Инсоннинг энг ёвуз душмани.
Танламайди у ирк, миллат
Йўқдур ундан баттар ёмони.

Инсон қадрин билмаган инсон,
Қадрга зор бўлиб ўтади.
Ул нимани, қилмасин пинҳон,
Бир кун албат форуғ етади.

ҲАҚИҚАТ СЎЗЛАРИ

Бу кун недан, юрагим вайрон,
Ўз-ўзимга саволлар бергум.
Наҳот бизни енголди шайтон,
Нафсдан инсонларда жабрлар кўргум.

Ачинишга арзир, улар ҳолати,
Инсон қадри бамисоли бўшлиқ.
Эшитишга йўқдир, тоқати,
Мени қийнар, бу бепарво ғашлик.

Ахир улар инсон фарзанди,
Нега бойлик улардан устун.
Қайда қолди инсоний бурчи,
Ожизми ё нафсига тутқун.

Айтиб бўлмас ишлари билан,
Инсонларни ер қилар битта.
Эсдан чиқмас, гаплари дилдан,
Ниқоб кийган юзлари сохта.

Хайратланар кўрган ҳар инсон,
Йўқ ёқасан қидириб, бир зум.
Улар ҳам наҳот дея инсон,
Сўзламайди ҳеч кимга жим.

Бу қандайин замон экан-а,
Тақдирданми ё ожиз инсоният.
Қадр-қиммат қайда қолган-а,
Кўринмайди ор-номус, уят.

Боболар ўғитларин билишмас,
Ё кўзлари ёғлардан бўлганми тўлиб.
Инсонларни назарига илишмас,
Наҳот улар тиригида бўлишган ўлиб.

Ачинасан, шундай инсон борлигига,
Умри ўтар беҳудага минг афсуски.
Раҳминг келар, ожиз инсон хорлигига,
Булар бари ёлғон эмас, ишон ростки.

Қайтди сакин сафига

Дек сўзламай, жим қотдим
Чеккиз осмон бағрига.
Айтар сўзим йўқотдим
Қудуларнинг кайида

Шўх-чўшдан, мағурилик,
Мендан кета бошлади.
Кўркмас, ботир, жасурилик,
Кўнл рами ёш ади.

АБРИ НАЙСОНЛАР

Тиниқ осмон бағрида мағрур,
 Чарақлаган офтобни қучиб
 Дур-у марвариддек товланур,
 Сузиб юрар, абри найсонлар.

Таровати таърифи тенгсиз,
 Боқса кўзлар, лаҳза қамашар.
 Чексиз осмон бўшлиқдир улсиз,
 Мағрур ўйнар, абри найсонлар.

Тонгда боқиб, рўю-заминга,
 Мусаффолик бахшида этар.
 Ҳис қилмоқлик етгай ҳар дилга,
 Кулиб боқар, абри найсонлар.

Ёмғир бўлар, улар кўз ёши,
 Йиғисидан борлиқ завқ олар.
 Замин қучмоқ, улар хоҳиши
 Борлиқ истар, абри найсонлар.

ОСМОНДАГИ ЮЛДУЗ

Танҳо тутиб лек ўзим,
Осмонларда учибман.
Ерни кўрмасдан кўзим,
Мен булутни кучибман.

Хоҳ бир бора ишонмай,
Ёмғир қорни ушлабман.
Завқу шавққа кўнолмай,
Юлдузларни хушлабман.

Боқсам юлдузлар томон,
Жилоланиб, кўзим олди.
Порлаган бир ёғду юлдуз,
Мени назарга солди.

Қани энди ул юлдуз,
Бўлса эди кафтимда.
Сўзламай бир оғиз сўз,
Иситардим тафтимда.

Ул юлдуз ўт ёқдида,
Ёнган юрак тафтига.
Кўзларимга боқди-да,
Қайтди секин сафига.

Лек сўзламай, жим қотдим
Чексиз осмон бағрида.
Айтар сўзим йўқотдим
Юлдузларнинг қаърида.

Шўх-у шодон, мағрурлик,
Мендан кета бошлади.
Қўрқмас, ботир, жасурлик,
Кўзларимни ёшлади.

Осмон узра бўйладим,
Юлдузларга тик боқиб.
Юрак дардим сўйладим.
Денгиз мавжидек оқиб.

Юлдуз лаҳза жим қотди,
Порлаши ҳам гоҳ сўниб.
Шу дамда, тонг ҳам отди,
Юлдуз кетди бекиниб.

Қолдим ёлғиз осмонда,
Чексизликка лол қолиб.
Наҳот менга армонда,
Юлдузим кетди олиб.

Нотинч юрак кўзгалди,
Кенг осмонга талпиниб.
Юлдуз томон йўл олди,
Лек чидолмай ҳапқириб.

Зора энди ул юлдуз
Қайтса эди ҳолидек,
Бўларди ёришиб кундуз,
Ёнса ҳасрат доғидек.

Тонг ҳам отди ва лекин
Кун ўтмишга вақт керак,
Қоронғу бўлишни секин
Сабр қилмоқлик керак.

Ва ниҳоят зимистон
Эгаллади ўз ўрнин,
Чарақлади шу замон
Сочиб юлдузлар нурин.

Чексиз осмон бағрини
 Тўлдиришди юлдузлар,
 Ул юлдузнинг нуруни
 Беркитишди юлдузлар.

Кўзларим излар уни
 Ноҳақликка чидолмай,
 Танҳо этди-да мени
 Назарига ҳам олмай.

Начора энди ҳаёт
 Гуноҳкор икки кўзим,
 Дардкашим оби ҳаёт
 Гоҳ тинглар, айтар сўзим.

Осмондаги юлдузлар,
 Лек тушмайди заминга,
 Аммо кеча-кундузлар
 Порлаши кўз ўнгимда.

БАҲС

Кимга ким дўстдир,
 Бу кенг майдонда,
 Бирида чўнтак-у бирида ёқа,
 Роҳат излаб чопаётир.
 Ҳалқумда соққа
 На қондошин аямас,
 Ўғирар орқа
 Бир афсус йиғлайди.
 Мингга қўшилиб
 Эртани кўрмайди қилга осилиб,
 Бу не ҳаётми,
 Ё аёвсиз жанг.
 Ёйилган қанотми,
 Манзиллари танг.

БЕГОНАМАН

Атрофимда инсонлар сероб,
 Бири дўст-у, бири бегона.
 Қалбим недан ҳайронман бетоб,
 У инсонлар менга бегона.

Тутсам лек, уларга мағрур,
 Парволари келмас фалакда.
 Мен ҳам инсонман ахир,
 Нетай меҳрим бунча ҳалакда.

Тўхтамай еламан, шамол сингари
 Улар кўнглидан жой олмоқлик учун.
 Ҳайронман нечун улар тескари,
 Синамоқдами, сабримнинг тескари кучин.

Ҳаёт йўлида сарсонман,
 Кеча-ю кундуз ёлғиз ўзимман.
 Ахир мен ҳам инсонман,
 Ҳайронман, нетай бегонаман.

ДИЛ ИЗҲОРИ

(Онажонимга)

Онажон сиз, менинг борлиқ жаҳоним,
 Қалбим орзулари-ю, чексиз шодлигимсиз.
 Дуойингиздан ушалар ҳар бир армоним,
 Нурларга тўлсин доимо, нурли кўзларингиз.

Меҳрингиздан уйғонар қалбим,
 Эзгуликка етаклар, ҳар бир сўзингиз.
 Дунёда бўлсаки ягона дардим
 Мен учун фақат ёлғиз ўзингиз.

Онажон кўз ўнгимда, доим чеҳрангиз,
 Менга боққан ўткир сирли нигоҳингиз.
 Янграб яноғимда ширин сўзингиз,
 Фарзандларингиз учун узун бўлсин умр йўлингиз.

Дунёнинг барча шодлигин сизга,
 Тақдим этмоқликни қалбдан истайман.
 Меҳр-у муҳаббатим борлиғим сизга,
 Жоним фидо қилмоқни қарз деб билгайман.

Эй, онажон, онажон, онаизорим менинг,
 Қалбимнинг ягонаси, дур-у марваридим менинг.
 Қўллари доимо дуода, дуогўйим менинг,
 Кўнглимнинг парвонаси, ҳаётим менинг.

Орзу-умидларингиз, тоғданда баланд,
 Бахт доимо сизга ҳамроҳингиз бўлсин.
 Барча ниятларингиз ушалар албат,
 Қувонч-у, шодликдан кўзларингиз қулгуга тўлсин.

Онажон, оналар оёғи остида жаннат,
 Мен ҳам шу жаннатнинг бандасидурман.
 Фарзандлик бурчимни адо этмайин ҳарчанд,
 Таъзим қилгувчи фарзандингиздурман.

Онажон бир кечалик қарзингиз, узолмайман умрбод,
 Айбдор этманг ўғлингиз, фарзим доим ёдимда.
 Сиз учун яшайман мангулик-у, то абад,
 Ҳаёт жўшқин қувонч-у доим жисм-у жонимда.

Ка'бам менинг, онам менинг,
 Кўнгли холис беозорим менинг.
 Фарзандига ҳаёт берган,
 Жаннат-у, фариштам менинг.

Меҳр ила вафо айлаган,
 Сабр-у, садоқатлигим менинг.
 Ўз фарзандин қадр этган,
 Қалби қадрдоним менинг.

Онажон оҳанг-у, садолар,
 Сиз ила доимо бунёд.
 Қалбимдаги ишонч-у, умидлар
 Сиз бирла абадий фақат.

Бу дунёнинг ҳайратидан,
 Яшайман сабр қилиб тоқат.
 Борлигингиз мен учун,
 Ҳаётдир, абадий ҳаёт.

АШ ҲАҶОР КЎКЛАМИНГНИ БИЗ ҲАМ СОҒИНДИК

Чексиз қир-у, адирлар завқи ортмоқда,
Гўё фалак заминга ўзи тушгандай.
Алвон қизғалдоқлар ўтдай ёнмоқда,
Яшариб келдинг-да борлиқ кутгандай,
Баҳор кўкламингни биз ҳам соғиндик.

Нафосат фаслидан бошланар ҳаёт,
Сеҳрли дунёнинг кўркем фаслисан.
Кўм-кўк майсалар яшнайти беҳад,
Фасллар ичида ўзинг аслисан.

Сен бўлсанг заминда, ҳаёт бошланар
Кун-у тун чиройинг қалбларга улаш.
Тоғ-у тошлар сеҳрингдан юлдуздай ёнар,
Кел, энди кетмайин, биз билан дардлаш
Баҳор кўкламингни биз ҳам соғиндик.

Оппоқ бўлиб ўрик яна гуллади,
Соғинчлар висоли бир-бирин кучди.
Ҳаёт ўз қўшигин жўшқин куйлади,
Варрақлар кўк томон, хилпираб учди
Баҳор кўкламингни биз ҳам соғиндик.

КУТИБ ЯШАГАНДАН УНУТИБ ЯША

Айрилик гар сенга дардлар берганда,
 Қалбингни қақшатиб озор етганда,
 Виждон-у иймонингдан устун келганда,
 Мадад айла ўзингга, эй ожиз инсон,
 Кутиб яшагандан, унутиб яша.

Хатолар сенга ҳеч, ҳамроҳ бўлмасин,
 Маъюс эмас, мағрур бўлишга интил.
 Кўзларингга аччиқ ёшлар тўлмасин,
 Кўнглидан фақат яхшилик қилгил,
 Кутиб яшагандан, унутиб яша.

Тақдир пешонадир, айрилик савдо,
 Барча инсон бошида, бу жудолик бор.
 Бунӣ ҳеч енголмас, билиб қўй ғавғо,
 Айриликдан ўзингга ахтармагин дор,
 Кутиб яшагандан, унутиб яша.

САДО ИСТАМАЙДИ СЎНГАН ОРЗУЛАР

Дил оҳи дардларга бўлди кўмилиб,
 Бир бора истагин, айта олмади.
 Қолди бир четда орзу оҳ уриб,
 Манзили томонга ета олмади,
 Садо истамайди сўнган орзулар.

Фаришта мисоли учарди гуркин,
 Муҳаббат навоси шайдоси эди.
 Садолар оғушида ухларди кун-у тун,
 Орзулар армонга айланиб кетди,
 Садо истамайди сўнган орзулар.

ЭҲ САНАМЛАР.....

Санамлар сохта чиройдан
Ўзларин кўкка кўтармоқдалар.
Хатто осмондаги ойдан,
Олға суриб ўтмоқдалар.

Ноз-у, ибо-ҳаё афсус ҳижолат,
Бормикан уларда ор, номус, уят.
Эҳ санамлар, санамлар, санамлар,
Қаламдан қорайган қош-у қаламлар.

Гунчалар гулламай, очилди чаманлар,
Юракда бормиди, дард-у аламлар
Боқгайсиз ҳайронман қаёнлар,
Дардларга даъвосиз сохта малҳамлар.

Тавба этмоқ даркор тавба,
Санамларнинг одатларига.
Бу ҳаётми ё айтилган савдо,
Ёзилмай ўқилган хатларига.

Ота-она, оиласи шаъни,
Алмашди жонсиз буюмларга.
Атлас-у, адраслар хони
Кераксиз тўда уюмларга.

Миллийликни алиштирди сохталикка,
Ясан-тусан кийинишган санамлар.
Ўргатишди ўзларини танҳоликка,
Охирини ўйламасдан санамлар.

Қадр-у, қиммат садоқат,
Йироқлашди улардан
Ёлғон сўзлар хиёнат,
Жой топишди кўнгилдан.

Орзу, ҳавас, истаклар,
Қолиб кетди ушалмай.
Зеб-у, зийнат ҳашамлар
Қуршаб олди қўйвормай.

Эҳ санамлар, санамлар.
Ўйин эмас бу ҳаёт.
Бу зулматга ожиз шамлар
Ёруғликка интилинг фақат.

Хатто осмондаги ой,
Зулматдир қуёшсиз ёлғиз.
Сиздаги ҳусн соҳта чирой,
Қўринмас кўзгуда ёрсиз.

Лек бу сўзлардан ранжиманг,
Миллийликда кўринар ўзлигингиз.
Ошиқ юракларга ёйлар санчманг,
Улашинг бўлса, тафтли меҳрингиз.

БУЮК ТАРИХ

Минг йилларни кўзгу этар тарих сирлари,
Буюк ипак йўлларини етаклаганча,
Жанг-у жадал ҳайратини сўзлар қирлари,
Жонин фидо этганларни зор тинглаганча.
Сўйла замин, сўйла ошкора,
Бағрингдаги фидоларингни
Ўтди сарҳадингни қуршовлаб,
Тингламади нидоларингни.

ЁРУҒ ЙЎЛ

Элтар манзиллар томон,
Бахт улашиб дилларга.
У биландир ҳар макон,
Ошно этар сирларга.

Учрар турли тўсиқлар,
Бу йўлда бизга ногоҳ.
Тақлидлар-у, танқидлар
Баъзан этмайди огоҳ.

Матонат, сабр, бардош,
Сиздан йироқ бўлмасин.
Эзгулик бўлсин йўлдош
Ғурур, номус ўлмасин.

Ёруғликка талпининг,
Зулмат томон йўламанг.
Ранглар ажрата олинг,
Ғам-андухдан бўзламанг.

ЙЎЛ ТОПДИМ-У МАНЗИЛ ТОПМАДИМ

Чорраҳада ёлғиз паришон,
Тикиламан йўллар ахтариб,
Манзилим билмам ном-нишон,
Ўтирибман гўё бир ғариб,
Йўл топдим-у манзил топмадим.
Чексизликка туташган йўллар,
Қай манзилга етказар илҳақ,
Кўринмайди тоғлар-у чўллар,
Йўловчиман, манзилга муштоқ,
Йўл топдим-у манзил топмадим.

НИГОҲИМДА НОЗЛАНИШИНГ

Ёш оху мисоли, кўзинг сузасан,
 Нигоҳингда ўткир туйғуни кўрдим.
 Қадамнинг илдам қилиб учасан,
 Яратганга фақат мен сени дедим,
 Нигоҳимда нозланишинг.

Эй малак, борар манзилинг қайда?
 Чаманми айтгин ё, боғу-бўстон,
 Нозларинг яширмай, ошкора сўйла
 Кўнгил кўчасини қил, шўх-у шодон,
 Нигоҳимда нозланишинг.

Истар эй малак, кўнгил сархуштлик,
 Олислаб кетмагин ундан тобора,
 Дилларга ярашгай билки дилхушлик,
 Кўнгил кўчасида этма овора
 Нигоҳимда нозланишинг.

Ҳар дилки, истайди ўзига йўлдош,
 Нафис гўзалликка талпинар ҳар он.
 Кел, энди олислаб кетма, қаламқош,
 Дилларни дилларга этайлик дармон,
 Нигоҳимда нозланишинг.

ҲАҚҒҮЙЛИККА НОҲАҚЛИК

Қолдими бизда тоқат,
Недан нажот кутайлик.
Қилмайди ҳаёт шафқат
Буни қандай унутайлик.

Ҳақғўйликка ноҳақлик
Ваъда бор-у, виждон йўқ.
Қайда қолди иймонлик
Ҳақми, ноҳақ фарқи йўқ.

Истамайди ростғўйлик,
Ўтган кунин сарҳисоб.
Қадр-у, қиммат тотувлик
Мол дунёси беҳисоб.

Боксанг улар ҳолатин
Айтмоққа сўз ожиздир.
Ўйламас лек охирина,
Ҳақғўйликка ҳолсиздир.

Инкор этар бу дардни
Виждони айтса, айтмаса
Яқин йўлатмас мардни,
Бу йўлидан қайтмаса.

Худодан ҳеч қўрқмайди,
Шайтон унинг ҳамроҳи.
Ёмонликдан қайтмайди,
Жонсиз заққум паноҳи.

Эҳ инсон шаъни, ори
Алмашди лек қоғозга.
Минглаб юраклар зори,
Етиб борди фалакка.

Ҳақгўйликка ноҳақлик,
 Лек охири бормикан.
 Пасткашлик-у аҳмоқлик
 Бу ҳам шаън-у ормикан.

Уларга маслаҳат кор,
 Этар инкор барибир.
 Қабиҳ ишлари маккор
 Юрагидан кетмас кир.

Жазо бордир Худодан,
 Ноҳақ орсиз кимсага.
 Қайтар акс, садодан
 Қилган ҳар бир нарсага.

Замин узра ёйилди,
 Бу бедаъво дард ҳаси.
 Қоматин лек тик қилди,
 Инсонларнинг пасткаши.

Тавба қилмоқ даркордир
 Даъво борми, дардларга.
 Ким ҳақ-у, ким ноҳақдир,
 Имкони йўк, мардларга.

Инсон, инсон, эҳ инсон,
 Бунча ожиз бўлмаса.
 Бўлмасин қанча искон
 Ҳақ йўлини тутмаса.

Сабр айтди, тоқат йўлдош,
 Ноҳақ манзил етмайди.
 Сен афсус менга юртдош,
 Ноҳақлигинг ўтмайди.

Худо гувоҳдир албат,
Ноҳақ кимса ер бўлар.
Аямас бил марҳамат,
Ҳақ то абад шер бўлар!

Эй инсон, бўлма ноҳақ,
Бу йўлни тутма зинҳор.
Ҳақ барибир билгин ҳақ,
Оллоҳ таоло мададкор.

Сен хом сут ичган банда,
Нафсни билгин у ёвдир.
Соғлом ақл, соғ танда,
Ҳақ ошкор-у, аёндир.

Ҳақиқатга тик боққин,
У мардларнинг боқиши.
Юракларга ўт ёққин,
Бу Яратган хоҳиши.

Излагин сен ҳақ йўлни,
Бир кун албат топарсан.
Топганингда у йўлни,
Ноҳақдан ҳақ бўларсан.

Бу сенга ўғит эмас,
Ёки таъқиб, бир танқид.
Ҳеч бир зот инкор этмас,
Қилмас бўйнидан соқит.

Бу ҳақиқат афсуски,
Ҳақгўйликка ноҳақлик.
Айтиб бўлмас бир сўзки,
Дилхиралик, сохталик.

Дунё, дунё айтар бир ўгит
Инсон бўлгин, абадиятда.
Ололмайсан, билгинки ёқут
Боқса ёнар у ҳақиқатда.

ОҚИБ КЕТДИ ДАРЁЛАРГА ОРЗУЛАРИМ

Кеча мағрур эдим, бу кун келмасдан
Орзулар кемасида, сайр этардим.
Энди ёлғиз қолдим, бахтга тўлмасдан,
Мен бу ҳаётда яшаб нетардим,
Оқиб кетди дарёларга орзуларим.

Афсус-надоматга, йўллар очилди,
Қалбимни бўзлатар, чексиз ҳасратлар.
Қиличдек қоматга, найза санчилди,
Энди тарк этолмас кучли нафратлар,
Оқиб кетди дарёларга орзуларим.

Дарё эмас, балки бўрон оқизмоқдадир,
Адоғи йўқ манзил қаърига томон.
Ҳаёт менга ўз дардларин ёғдирмоқдадир,
Бунда йўқ ҳазил, барчаси ростдан,
Оқиб кетди дарёларга орзуларим.

ҚАШҚАДАРЁМСАН

Темур бобом туғилган макон,
 Тарих, зарвариклар бари мужассам.
 Айтса бўлар, тарихинг дoston,
 Довруғ солсанг, Римдан ўтасан.
 Қашқадарёмсан.

Бир зарра тупроғинг олтинга тенгдур,
 Самога етгандир, виқор тоғларинг.
 Қир-у, адирларинг чексиз-у, кенгдир,
 Таърифи дostonдир, жаннат боғларинг
 Қашқадарёмсан.

Оби ҳаёт, оқар зилол чашмаларингдан,
 Тоғ-у, тошлар эркалаб шовқин дарёга.
 Гуллар ифори таралгай чаманларингдан,
 Ҳеч дарё етмайди азим Қашқадарёга
 Қашқадарёмсан.

ҚАДРИНГ БИЛМАСА

Ёр сенинг борингда қадринг билмаса,
То абад, бахтни у билмай ўтади.
Ёр сенинг ёнингда, бир сўз айтмаса,
Бу дунёда билки, у безабон кетади.

Хоҳ инсон, хоҳ инонма эй дўст,
Беқадр қадринг билмас ҳеч қачон.
Билки ёлғон эмас, ростдир бу сўз,
Асло беқадрга берма, бир бора имкон.

Менинг бу сўзимни тингласанг зора,
Бу дунёда сенинг ҳам, бахтинг кулади.
Дардсиз юрагинг, бўлмасдан пора,
Орзу-умидларинг ишон, олға юради.

Беқадрлар дунёсига қилма саёҳат,
Сени ер билан битта қилади.
Сенга берилар билки, шафқатсиз ҳаёт,
Бўш тутсанг ўзингни абгор этади.

Эй дўст, сўзларим оғир олмагин,
Бу юракдан айтилган дардли сўзлардир.
Ўйла ўзинг, қадрсиз қолмагин
Беқадрлар доимо ўзин кўзлардир.

Бу дунё шундай яралган билки,
Инсон, инсон учун омонат доим.
Сен бир тўғри йўлни, янглишмай тутки,
Чорламасдан сени қиёмат қоим.

Қадринг билмас ёрга, севма суйкалма,
Барибир сенинг у қадринг билмайди.
Қадрингни йўқотиб ўзинг айблама,
У сен учун жонин фидо қилмайди.

Билки, ўтади умр, оқар дарё каби,
Сузишни билмасанг, оқизиб кетар.
Беқадрлик қилса, кимнингки ёри
Бу дунёда ёлғиз, ўртаниб кетар.

Афсус қилмоқ кеч, эй беқадр ёр,
Менга керак эмас, узр сўрашинг.
Бу дунё, бу кун, сенга бўлар тор,
Айтмоғим жоиз, қайга кетишинг.

Ҳар бир сўзда доим, бир маъно бўлар,
Мағзини чақмоқлик ҳар кимга муҳим.
Беқадрлар билинг, яшамай ўлар,
Бу менинг юракдан айтилган оҳим.

Сатр битдим қадр ҳақида,
Кимгадир ёқар, кимгадир ёқмас.
Ҳаётим ўтгайдир, ижод дардида,
Ўз қадрин билмаган ўзгани билмас.

Сабр-тоқатим ҳам тугади буткул,
Инсофсиз, қадрсиз, ёрнинг дастидан.
У билан ҳаётим, қиларман якун,
Кечарман беқадр, ёрнинг қадридан.

САХОВАТ СИРИ

Кимки истар экан саховат,

Яхшиликка чоғланган дили.

Ошно бўлар унга садоқат,

Кетар ундан кўнгил ҳижили.

Гар ташласа қадами учкун,

Талпинади муштоклар томон.

Ҳузур топар, ундан кун-у тун,

Бўлсин улар то абад омон.

Айтинг менга саховат сирин,

Бир оз тўхтанг, эй саховатлилар.

Кетказмоқ истардим кўнглининг кирин,

Тингланг сўзимни ҳуш тароватлилар.

Ер юзида қолар билки саховат,

Мол дунё бўлолмас, ҳеч ундан устун.

Етказар унга меҳр-оқибат,

Талпингин эй, инсон ҳозироқ бугун.

АФСУС-НАДОМАТ

Йўлга тикиламан йўлга зор-зор,
 Соялар йўқолар, зимистон томон.
 Қалбим азобланар, чекиб оҳ-оҳ
 Соғинч азобига дош беролмай жон.

Минг афсус, энди кеч афсус-надомат,
 Начора ўтган вақт, қайтмайди ортга.
 Юз ўгирди мендан бахт ва омад,
 Не айтмоқни билмайман, вақтга.

Кўзларимдан кетди нур, зиё,
 Хатоларим буларга сабаб.
 Кимга энди айлайин қиё,
 Вайрон кўнглим начора хароб.

Афсус-надоматдир, ўтган ҳар оним,
 Кечирса эди яқинларим зора.
 Минг бор тиришиб, ўлмоқда жоним,
 Юрагим соғинчлардан бўлмоқда пора.

ВАФО ДЕМА, БЕВАФОНИНГ ВАФОСИНИ

Хато қилиб ҳаётингни вайрон этса,
 Сабринг синаб хатоларинг, кутиб турса
 Ёлгон сўзлаб кўзларингга назар солса,
 Баҳоналар гирдобига ботган бўлса,
 Вафо дема, бевафонинг вафосини.

Сенга ул ёр эмас, билгин эй биродар,
 Иззат-у, обрўйинг кушандасидур,
 Ҳар бир ишларингдан хато ахтарар
 Бу унинг билгинки, макр-ҳийласидур,
 Вафо дема, бевафонинг вафосини.

Инсонийлик меҳри ундан йироқда,
 Қадр-қимматингни ишон билмайди.
 Барча орзулари ушалар фироқда,
 Уринма у сен назар қилмайди,
 Вафо дема, бевафонинг вафосини.

Бу дунёнинг дунёсидир ўю-хаёлида,
 Сиринг айтма, ишониб эй биродар.
 Вафосизлик энг катта мудҳиш хатосида
 Ҳамроҳ бўлсин сенга, номус-у ор,
 Вафо дема, бевафонинг вафосини.

ВАҚТ САРҲИСОБИ

Вақт дарчасига боқдим мўралаб,
Сокин тунларимнинг оғушларида.
У мени олислаб кетди етаклаб,
Мисоли куй-наво хонишларида.

Очилди қаршимдан секин пардалар,
Ўтмиш сарҳисобин намоён этиб.
Ҳалқумга сиғмайин қолди ҳаволар,
Хаёлимдан бир лаҳза ҳаётим ўтиб.

Ҳамон чорламоқ истарди мени,
Ўткан кунлар-у, босилган йўллар.
Ўнгимдан ўтказдим, ўшал дамларни,
Билолмам ўтмиш сарҳади чорлар.

АНГЛАГИН

Қўлинг чўзма самоларга,
Етмас билки, қўлларинг.
Ишонмагин ҳаволарга
Олиб бормас манзилинг.

Ноғора қуруқ бўлар,
Ундан садо чиқмайди.
Йўқ деганга ким кўнар,
Назар сола билмайди.

Ҳақиқатдир ростгўйликнинг охири
Бу дунёнинг шараф-у шони
Тубанликдир, ёлғончилик охири
Йўқдир унда одамий жони.

СЎРАДИНГМУ

Эй инсон бу ҳаётдан,
 Не келганинг сўрадингму.
 Гуноҳ эмас савоблардан,
 Сен ҳам мадад сўрадингму.

Ўтар кунинг завқли онинг,
 Орзу бахтинг сўрадингму
 Шифо истаб жисм-у, жонинг
 Тож-у, тахтинг сўрадингму.

Хазон эмас кўркам фаслин,
 Кўнгил ойин сўрадингму.
 Тухмат эмас инсон қадрин,
 Худойимдан сўрадингму.

Қалбнинг дардли даъвосини,
 Ёд қалблардан сўрадингму.
 Муҳаббатнинг мевасини,
 Тоқат ила сўрадингму.

Олис манзил йўлларини,
 Ёнган уфқдан сўрадингму,
 Қор-у ёмғир дўлларини
 Кенг самодан сўрадингму.

Гуллар тўла чаманлардан,
 Сен гулингни сўрадингму.
 Қорли музли қаҳратондан,
 Тафтли ёзни сўрадингму.

Ноҳақ қалбга санчган тигни,
 Фурсат ила сўрадингму.
 Бу ҳаётда шараф-шонни,
 Кадр топмай сўрадингму.

БОБОДЕХҚОН

Замин бағрига кўксини қўяр,
Орзу-умидларин етаклаганча.
Кўнглида фақат эзгулик туяр,
Тупроқ зарраларин эркалаганча
Бободехқон.

Кўнгли беғубордир зилол чашмадек,
Хар қадамида саховат бисёр.
Бағрида кун-у тун, дўст-у ошнодек,
Меҳнат дея уради юраги алёр
Бободехқон.

Эл-у юрт ғамида яшайди деҳқон,
Нафс-у хирс дунёлар унга бегона.
Ҳалол пок меҳнати бўлар шарафшон,
Эзгу ниятлари унга парвона
Бободехқон.

Барака ҳосилни сўрар Худодан,
Пешона теридир, ноз-у неъматлар.
Панд-у ўғитларни олар донодан,
Тарк этмас асло ҳалол меҳнатлар
Бободехқон.

Замин бағридадир, ўткир нигоҳи,
Бепоен далалар ўтар ўнгидан.
Уйқусиз юмулар, қош-у қароғи,
Қилган меҳнати софдил кўнгилдан
Бободехқон.

КЎНГИЛ ҲАСРАТИ

Вайрон этдим соф кўнгил,
 Шишасини парчалаб.
 Ёниб куйди оташ дил
 Кеча-кундуз ҳасратлаб.

Кўзлар йиғидан тинмас,
 Фалакка етар охи.
 Ҳаёт завқини билмас,
 Ғамга тўлди қароғи.

Бу қандай бало экан,
 Нечун нари кетмайди.
 Ё, ёв қўйган тузоқми,
 Ўйлаб ақл етмайди.

ВАЪДАГА ВАФО ҚИЛ

Виждондир инсон эрки,
 Олам сирлари унда.
 Иймондир виждон кўрки,
 Сийрати кўрингай очунда,
 Ваъдага вафо қил.

Вафо айла қалбларга,
 Диёнатни ер қилма.
 Ҳақ йўлидир мардларга,
 Гуноҳни ўзингга олма,
 Ваъдага вафо қил.

Инсон журъати вафо,
 Содик қолмоқ мушкулдир.
 Топилмас ҳеч бир даъво,
 Вафосизлар тушкундир
 Ваъдага вафо қил.

ЯХШИЛАР БОР ЯХШИЯМ

Кўнгилни бир лаҳза ўзига тортар,
Сахийлик, яхшилик уларда бисёр.
Боқсангиз ногаҳон меҳрингиз ортар,
Бермайди бир бора кўнгилга озор
Яхшилар бор яхшиям.

Кўл чўзсангиз узатар тафтли кўлини,
Хурмат-эҳтиром ила боқади сизга.
Худойим очик қилган, софдил кўнгилни
Бу бахтдан ортиқ не керақдир бизга
Яхшилар бор яхшиям.

Меҳр-муҳаббатдан яралган қалби
Ёмон иллатлар улардан йироқ.
Ҳаёт мазмунидир, яхшилик завқи
Худойим бизларга этмасин фироқ
Яхшилар бор яхшиям.

Қадр, қиммат бор жойда бўлар яхшилик,
Энг аввал эътибор сиздан сўралар.
Одабийлик фарзидир билинг яхшилик,
Яхшилик ҳам секин пинҳон мўралар
Яхшилар бор яхшиям.

САМОДАГИ НУР

Шуъла этар ялт-ялтлаганча,
 Боқса кўзни қамаштирар.
 Коинотдан сал илдамлаганча,
 Порлаб турар самодаги нур.

ҚАДР

Қадр қани қардошлар қайларда қолди,
 Қалбларда қадр қолди-ку қақшаб.
 Қаранг қаҳрамонни қадр қилмоқда қойил,
 Қарсақлар қадрни қолмоқда қуршаб.
 Қайбирки, қалбларда қадр қўзғалса,
 Қодирдир қадр қалбни қойил қолдирмоққа.
 Қачонки, қадрни қалблар қутласа,
 Қувончни қалбига қўшмоқда қутлаб.

Қадрни қайбир қалб қаттиқ қучаркан,
 Қадр қалбнида қиёматгача қучиб қутлайди.
 Қайбирки, қалблардан қадр қочаркан
 Қадрни қиёматгача қадамин қувлайди.

ДИЛ ОЗОРИ

Кўнгил ярим хаста жон,
 Кўзлар қувончга мушток.
 Йўқдир бундан ёмони,
 Ёлғизлик унга ўртоқ.

Орзу-умидлар чексиз,
 Ушалар, қачон билмас.
 Ўткан кунлари ҳасрат,
 Ҳаёт завқини туймас.

О, тақдир, тақдир, тақдир
 Пешона шунча шўрми?
 У ҳам инсон, имкон бер
 Ҳаёт дегани шуми?

Озор етган дилига,
 Тутгин, бир мўъжизани.
 Болни бергин тилига,
 Яйрат барча аъзони.

ИШҚ ҒУНЧАСИ

Чаман кўрки гул билан,
Зинҳор гулсиз қолмасин.
Ишқ висоли дил билан,
Занжири узилмасин.

Садоқат, қадр-қиммат,
Гул-у чаман боғлайди.
Ўзаро иззат, ҳурмат
Диллар ишқин чорлайди.

Ой қуёшга бокқанда,
Қуёш нурин сочади.
Ишқ дилларни ёққанда,
Гул лолалар очади.

Хис-туйғулар жаранги,
Чаманзорга куй наво.
Табиат турфа ранги,
Дардли дилларга даъво.

Чарх кезишар висолдан,
Ишқ дардига садолар.
Само нотинч, бу ҳолдан
Не айтгайдир хатолар.

ТОҒ ЛОЛАСИ

Тоғ лоласи тоғ томонга, чорлар мени,
 Эс-хушимни олган эди, тоғ лоласи.
 Ишқнинг бир занжири, боғлар мени
 Юрагимда қолган эди, тоғ лоласи.

ИСТАР БУ ҲАЁТ

Ҳаёт тириклик ила бунёддир,
 То абад мангулик рӯю-заминда.
 Жаннат-у, дўзах бирла дунёдир,
 Кун-у, тун фарзингга ошно ўтгинда.

Ҳар ишингда бўлсин тўғрилик,
 Фақат эзгулик эшигин очгин.
 Дўст қилма ўзингга, сохта ўғрилик,
 Ёмон бало офатлардан қочгин.

Мурод-у, мақсадлар сари илдамла,
 Бу йўл манзилинг томон етказар.
 Қайтмагин бу йўлда қилишар ҳамла,
 Аввало ҳамроҳдир билгинки назар.

Кўнгиллар ичра саёҳатлар қил,
 Ҳаёт чашмасини топарсан изла.
 Бу дунё шарафи, жасоратдир бил,
 Мангулик йўлини фарз ила оқла.

БАҲОРОЙ

Гулзор гуллари сенга етолмас,
 Гулзорлар ичра ўзинг гулзорсан.
 Нафис гуллар бўйинг бўйлолмас,
 Нафосат гўзали ўзинг танҳосан
 Баҳорой.

Хушбўй ҳидларингдан яшарар кўнгил,
 Ҳаёт бахш этар гўзал чиройинг.
 Яйраб яшнагай ошиқ барча дил,
 Баралла борлиққа очгин қучоғинг
 Баҳорой.

СОҒИНЧ АЗОБИ

Соғинч саҳросида қолган орзулар,
 Кўнгил куртакларин эрмаклаётир.
 Наҳот энди ўчини олмоқда улар,
 Дард тўла қалбимни тилкалаётир.
 Оворалар этмоқда бу соғинч,
 Тунларни тонгларга етказа олмай.
 Топарманми ундан билмам бир илинж,
 Ўкинч гирдобидан чиқолмай.

БИР НИҲОЛГА ПАРВАРИШ ДАРКОР

Эксанг гар боғинга,
 Бир ниҳол эй дўст.
 Жондан парваришла,
 Қилмай кам-у кўст.
 У ҳам бир кун
 Ўз мевасин берар.

Шохлари қулочлаб,
 Билгин эй дўст.
 Бир ниҳолга парвариш даркор.
 Ўзга боғбон меҳрига,
 У асло учрамасин.
 Фақат сенинг меҳрингла,
 Улкан дарахт бўлсин.
 Қаддини тик тутганда,
 Бегонани дўст билмасин,
 Билки сенинг боғингда,
 Ўсиб, улғайсин.
 Бир ниҳолга парвариш даркор.

ЯНГИ ТОНГ

Янги тонг қутлайди,
 Борлиқни бир зум.
 Тунда қамраб олган,
 Шабнам шудрингдан.

Янги тонг чорлайди,
 Қалбларни бир зум.
 Зулмат чироқ тутган,
 Ёруғ чақиндан.

Янги тонг эслайди,
 Ўтмишни бир зум.
 Урф-одат қадрият
 Кўҳна меросдан.

ИШҚ ШАРОБИ

Ҳали куёш чиқмасдан аввал,
 Кўкда юлдуз балқиб турарди.
 Замин узра шабнам шудринглар,
 Мисли зулмат ичра ухларди.

Диллар аро боғланган соғинч,
 Кучар эди ширин висолни.
 Армон бўлмай ушалган умид,
 Ҳайрон этди, тўлган хилолни.

Садоқатга йўғрилган диллар,
 Мавжланарди денгиз виқори.
 Сукунатга чўккан орзулар,
 Тотар эди, ишқнинг шароби.

Сархуштликда диллар шаробдан,
 Танҳоликда лаззат кучарди.
 Соғинчни лол этиб хайратдан,
 Етти осмон узра учарди.

Юлдуз кўчди, порлаб шу зайл,
 Кўкни тутди зулмат қаърида.
 Якун топди пинҳона сайр,
 Бол улашган ишқнинг бағрида.

ОГОҲЛИК ОҲЛАРИ

Айт нечун аччиқдир,
 Бу дардли аламлар.
 Тубсиз бир жарлиқдир,
 Эритмас уни шамлар.

Қайда айтгин ёруғлик,
 Кўзларим унга илҳақ.
 Қийнамоқда тубсизлик,
 Ундан оларман сабоқ.

Отилган бир парча тошни,
 Жавоби бордир инсон.
 Асрагил кўз-у, қошни.
 Асло бўлма паришон.

Хато кўнгил офати,
 Доғи қолар умрбод.
 Билгин инсон қисмати,
 Ҳукмин айтар охират.

ДИЛ ТИЛДАДИР

Баҳона сабабдин, ранжитма дилни,
 Уволи уради, бир куни албат.
 Бемаза матрага ўргатма тилни,
 Кимлигинг билинар, шунда ниҳоят.

Сирли бокишингдан ўзгарар олам,
 Тафаккур ўйларинг ундан йироқда.
 Гуноҳ-у савоблар кетмайди бир дам,
 Юрагинг ўйноқлаб, урар титроқда.

РУҲИЯТ МАНЗИЛИ

Кездим руҳият манзилларида,
 Гоҳида энтикиб, жумбоқлар бирла.
 Айтолмас мусаввир тасвирларида,
 Руҳият манзили ошкора ила.

Тубсиз уммондир, унинг охири,
 Огоҳ бўлмасанг домига тортар.
 Етмоқ мушкулдир, толе манзили,
 Агар у истаса сирини айтар.

Қабоҳат разолат, бисёрдир унда,
 Қайғу, аламларга тўла бир макон.
 Эзгулик, сахийлик топса якунда,
 Ниҳоят топар тасалли ширин жон.

ФАРЗ ВА ҚАРЗ

Холис ният сари қадам ташламоқ,
 Яхши инсонларнинг қалбига хос хислат.
 Кўнгил оламига узоқ сайр этмоқ,
 Мехр-муҳаббатла қилинган ҳурмат.

Чегара чизар гоҳо денгиз бўрони,
 Домига тортади шафқат қилмасдан.
 Фарз ва қарздир виждон кўрғони,
 Парчалаб ташламанг, уни билмасдан.

БИР СИҚИМ ТУПРОҚ

Кафтимга олдим-у, кўзим ёшланди,
Ўтмиш нидолари унда мужассам.
Энтикиб бир баҳя кўнглим ғашланди,
Дард-у, ҳасратлардан тиришди энсам.
Танамни куйдирди, бир сиқим тупроқ.

Унда боболарим акси кўринар,
Ўтмиш дамларига гувоҳ, бу тупроқ.
Ғамгин нидоларда қўшигин айтар,
Қалбимни эгаллар, залворли титроқ.
Вужудим ёндирди, бир сиқим тупроқ.

Хаёл оғушида, ўтмоқда тарих,
Беаёв зулмлар, дод-у, фарёдлар.
Зимистон томонга талпингай ёруғ,
Имконсиз чопарлар хат-у саводлар.
Қалбимни бўзлатди, бир сиқим тупроқ.

Айтолмас дардини, кўзи очиклар,
Савобли қадами етаклар ўлим.
Бунчалик бешафқат малъун, ғанимлар
Аямай белади, тупроққа халқим.
Тарихни эслатди, бир сиқим тупроқ.

Дамсиз рутубатга, чўкканда орзу,
Нажот кемасига етказди илҳақ.
Адолат томонга босди тарозу,
Чорасиз жонларга айлади кўмак.
Такрор ҳаёт бағишлади, бир сиқим тупроқ.

Ғалаба байроғин тутди кўксида,
Ноҳақ адолатдан этилди фориг.
Ўтмиш хотиралар ҳар заррасида,

Зулмат ортда қолди, келажак ёруғ.
Хурликда яшнади, бир сиқим тупроқ.

Бу тупроқ бағрида ўсмоқда жонлар,
Саховат, эзгулик уруғин сочиб.
Ушалиб бормоқда орзу-армонлар,
Қир-адир тоғлардан, чўққидан ошиб.
Бахт-у садоқатга етказди, бир сиқим тупроқ.

Кафтимда товланар бир сиқим тупроқ,
Само юлдузларин замин қучгандай.
Ғаройиб сеҳрини туйдим, жонимдан кўпроқ,
Парвоз истаб қалбим олға учгандай.
Нур зиёни тутқазди, бир сиқим тупроқ.

Ҳаёт қўшиғидан таралар наво,
Қалбларга чексиз меҳрин улашиб.
Дардимга бўлғай, шу тупроқ даъво,
Сочимга оқ тушса, менла дардлашиб.
Ўтар умрим йўлдоши, бир сиқим тупроқ.

УНУТИШ

Унутиш бу – сокин хотира,
 Занжири узилган буюк шажара.
 Унутиш бу – йиқилган қоя,
 Парчаси айлангай мисоли зарра.

Унутиш бу – ғолибсиз марра,
 Сўнгги қадамига етмаган чора.
 Унутиш бу – қазилган ўра,
 Малҳами топилмас қалбдаги яра.

Чунонан унутмоқ истарқан башар,
 Сарҳад саҳросига даъвосин айтар.
 Унутиш ноумид қалбларга ошкор,
 Нафрат садоқатга берилган урғу.

ОРЗУЛАР ЙИҒЛАР

Қўл силтади хайрлашиб орзулар,
 Армон томон сокинликда маҳзун жим.
 Яқинлашди юрак сари қайғулар,
 Кўзлар намли, ёшлар оқар сим-сим.

Омад кетди юз ўгирди қасдлашиб,
 Бахт манзилига етмай ногаҳон.
 Орзу қолди армон билан дардлашиб,
 Ўксик хаёл гоҳ зулматда паришон.

Аросат ичра қолди дунёлар,
 Орзу-умидларнинг чексиз сарҳадларида.
 Ҳақиқатга айланди бу кун рўёлар,
 Тафтли аланганинг ҳасратларида.

БИТИЛГАН НОМА

Сабр қил биродар,
Ўтар бу кунлар.
Гувоҳ ер-у, осмонлар,
Аросат олови куйдирар.

Топмагай бу дунё охирин,
Ҳеч инсон ёвузлик измида.
Аввало севса, ўз қалбин
Билгин бу Оллоҳ қарзида.

Инсоннинг нияти холиски,
Йўллари очилгай то абад.
Битилган номалар жоизки,
Етгайдир бир куни қиёмат.

Бу манзил олисдир,
Инсон боргайдир ниҳоят.
Сукутлик ила хоҳишки,
Кутлагай аввало ҳидоят.

Бўлсаки, мағрурлик ғариблик,
Гар инсон ҳаёти очунда.
Даркордир билмоғи сабрлик,
Топгайдир ҳар иши якунда.

БУЮК ИСТИҚБОЛ

Илк босган қадамим, менга эслатар,
Само замин бағрини кучган дамларни.
Ортда қолди олис, оғриқли кунлар,
Қалблардан олиб кетди дард-у, ғамларни.
Буюк истиқбол.

Эркинлик, озодлик ҳаёт сурури
Ватан хурлигидир, энг буюк тухфа.
Самодан баланддир, ўзбек ғурури,
Қўллари етгайдир зангори уфққа.
Буюк истиқбол.

Ватан буюқдир ҳар бир инсонга,
Ота-боболар яшаган маскан.
Ватан халоскордир, барча тирик жонга,
Жонин фидо қилиб, тўкишдилар қон.
Буюк истиқбол.

Ўзбекнинг орзуси, сен эдинг илҳақ,
Беғуноҳ кўз ёшлар масъум чеҳралар.
Минг бора чекишди, беғуноҳ ноҳақ,
Баланд тоғлар-у, дашт-у саҳролар.
Буюк истиқбол.

Оқибат садоқат, қалбнинг чироғи,
Порласин то абад, мангу қалбларда.
Қўқларда ҳилпираб, юртим байроғи,
Юқори порласин танҳо сафларда
Буюк истиқбол.

ҚИЁМАТ ҚАРЗ

Замин бағрига олганда инсон,
 Барча неъматларни олади ундан.
 Тўхтар томирида оқаётган қон,
 Қиёмат бошланар зеро шу ондан.

Оҳ деса айтишга йўқдир дармони,
 Энди ўзга дунё чорлайди уни.
 Синаган сеҳрли дунёси топди яқуни,
 Яратган ҳукмига топширди жони.

Замин бағрига қўйиб кўксини,
 Издошлари тўқар дардли ёшини.
 Энди ким босгай унинг изини,
 Харсанг тошларга урар бошини.

Ул инсон сўйлар, қиёмат куни,
 Қайта тирилар узилган жони.
 Мақталмас бу дунё шараф-у, шони,
 Қутқариб қололмас бойлиги уни.

Тарози тортилгай савоб гуноҳи,
 Марҳумлар эшитмас урганда оҳи.
 Ёрдам қилолмас бойлик паноҳи,
 Жаннат ё дўзах бўлар даргоҳи.

Жимжитлик дунёси мақтов ёрламас,
 Ҳақиқат адолат кўрғонидир у.
 Синовда марҳумлар аяб оқламас,
 Яратган Оллоҳнинг истагидир у.

БОҒЛИҚЛИК

Гунча очилмайди чаман бўлмаса,
Ой нури заминга шуъла этмаса.
Кўнгил яшнамайди меҳр бўлмаса,
Забон ширин сўзин хандон этмаса.

Кўзлар порламайди қувонч бўлмаса,
Гўзаллик бир баҳя, чирой этмаса.
Боғлар гулламайди, баҳор бўлмаса,
Булбул қафасида хониш этмаса.

ЗУЛМАТ ВА ЁРУҒЛИК

Қуёш тафтига дош беролмай жон,
Сояга интилар, аста эмаклаб.
Томирида оқар ҳаёт дея қон,
Инсон вужудида бағрин тилкалаб.

Кўз очиб юмгунча соя йўқолар,
Дахлсиз чексизлик қаърига томон.
Мўъжиза айлабки, ажиб из қолар,
Замин қучоғида фурсатсиз замон.

Сабр қаноатга тегди парча тош,
Учкур шабаданинг сокин зарбидан.
Тўкилди кўзлардан аччиқ-аччиқ ёш,
Булутга туташган чақмоқ чарҳидан.

Вожаб изтироб инсон ҳаёти,
Мунгли шуълаларнинг ҳасратларидек.
Билолмас қай йўсин топгай нажоти,
Қалбида яширинган мақсадларидек.

ЎТМИШ ШИДДАТИ

Неча замон ўтди андуҳда.
 Кунни санаб, тунни бедорлаб.
 Зеб-у зийнатлар, темир сандиқда,
 Шоҳ-у султон бошин эговлаб.

Бунёд этди улкан саройни,
 Само узра замин қаърига.
 Шаҳар айлаб ўрмон тўқайни,
 Ҳаёт берди минглаб халқига.

Тарих кўрди жанг-у жадални,
 Чолғу, ўроқ тутиб қўлига.
 Қонхўр ғаним истаб бадални,
 Қурол тутди, ўзин ўғлига.

Ҳаёт мамот учун бошланди,
 Инсоният ила аёвсиз жанг.
 Шамол бўрон каби ташланди,
 Дунё бўлди, кўзларига танг.

Кўрди қанча-қанча қурбонлар,
 Малъун, ғаним касофатидан.
 Уруғ сочди, қузғун илонлар,
 Шафқат қилмай бешик тобутдан.

Фалак ёнди олиб аланга,
 Замин тутган гулхан авжидан.
 Эр йигитлар содиқ ватанга,
 Жасоратла кечди жонидан.

Бу оғир синоат, тарих кўзгуси,
 Қалбларни ларзага солган ўтмишдир.
 Битилган номалар очиқ айтгуси,
 Энг аввал барчаси ватан севишдир.

Бу кунги тўкинлик фаровон ҳаёт,
 Ўтмиш машаққати оҳ-у, зорлари.
 Келажакни кун-у тун қутлар баракот,
 Қувонч-у шодликлар тўла айёмлар.

КАТТА ЙЎЛ

Гоҳо қувонч маҳзунлик,
 Қўшиқ айтар одамлар.
 Тупроқ чангга беланиб,
 Зир титратар қадамлар.

Манзил олис кўринар,
 Чексиз уммон мисоли.
 Кўрк савлатдан очилар,
 Катта йўлнинг виқори.

Бу йўлда учрар ногоҳ,
 Тасодиф-у тақдирлар.
 Баъзида этар огоҳ,
 Кар соқов-у сўқирлар.

Ортга йўл йўқ тумонат,
 Шиддат ичра оломон.
 Фақат керак матонат,
 Йўлларда бўлинг омон.

ШУ АЗИМ ЮРТ ЧЕМПИОНЛАРИ

Кўкси тўла фах, р ифтихор,
Садоқати қалбига аён.

Ватан дея байроқ кўтарар,
Ҳар қадами айлар шараф-шон,
Шу азим юрт чемпионлари.

Кураш тушса курраи замин,
Зир титрайди қадамларидан.
Ўтдек ёнар кўзидаги чақин,
Белбоғ тутган полвонларидан
Шу азим юрт чемпионлари.

Қайга борса кўксида ватан,
Жўш уради, шиддат уради.
Бухора-ю, Қашқар ё Сурхон,
Полвон юртин кўкда кўради
Шу азим юрт чемпионлари.

Рингга чиқса буюк чемпион,
Қўлда қўлқоп, кўксида ғурур.
Фарғона ё Наманган, Андижон
Олтин камар олға кўтарар,
Шу азим юрт чемпионлари.

Шахмат дона сурса супада,
Ақл чархлар олғир шоввозлар.
Самарқанд-у, Жиззах, Тошкентда
Нишонланар буюк ғалабалар
Шу азим юрт чемпионлари.

Ўзбек жанг санъатин довруғин солиб,
Ареналар чиқар бургут лочинлар.
Сирдарё, Қорақалпоқ, Хоразм ё Навоийда

Ифтихорга айланар, буюк чемпионлар
Шу азим юрт чемпионлари.

Кафтида кўтарар, она юрт халқин,
Мардона жасорат туюб кўксиди.
Баралла куйлайди, ватанин мадҳин,
Қалбдан айтилган ҳар бир сўзиди,
Шу азим юрт чемпионлари.

УЙҒОНИШ

Тонгда уйғонади мисли табиат,
Сокин шабадага йўйиб меҳрини.
Яна улуғланар, эски қадрият,
Оламга тенг ёйиб, чексиз сеҳрини.

Дашт-у далаларда улкан маҳобат,
Тириклик нашида сураб жамланиб.
Кезишар борлиқ ичра саховат,
Мисли кабутардек секин парвозланиб.

Холис юмушларга таскин қаноат,
Чирой бахш этар кўнгил дардига.
Бирдамлик улашар, хушбўй, тароват,
Тириклик ичра борлиқ қадрига.

Кенг фалак ошуфта замин ҳуснига,
Муборак этади, ҳар бир айёмин.
Худога шукр айтар ўткан кунига,
Одамзот қаршилар отган ҳар тонгин.

Ризқ-рўз неъматлар Оллоҳ инъоми
Меҳрини улашар, жонли жонзотга.
Тилида, дилида бўлсин, каломи,
Ақл-идрок берган онгли одамзотга.

БАТАННИ АСРА

Она юртим олтинларга, тўла замини,
 Қир ястаниб, лолазорга тўлар ҳар баҳор.
 Одил фарзанд билар юртнинг қадрини.
 Ҳар нимаки бўлмасин этмайди озор.

Бир дона чўп суқса ниҳол кўқарар,
 Бу юртнинг ҳайрати ажиб қоларли.
 Бир дона уруғ сочса ҳирмон уюлар,
 Она замин истар, тириклик бунёди.

Тўрт фасл қучоғин, очар борлиққа,
 Ҳаёт кўшкини чулғаб мозий қаъридан.
 Тоғлар қад кўтарган, нурли уфққа,
 Олтин ярқираган замин бағридан.

Сеникидир бу юрт эй, одил фарзанд,
 Боболаринг қутлаган, шу юрт бўлади.
 Тарихин билмасанг сен қандай фарзанд,
 Буюклар руҳлари унсиз ўлади.

Ҳар қарич ерини сујуб ардоқла,
 Она юрт тупроғи буюк азиздир.
 Баҳор-у ёзларни меҳнатга оқла,
 Ватанни асрамоқ биз учун фарздир.

ЯНГИЛАНИШ

Баҳор келди бахтлар етаклаб,
Қир-адирга майса қучоқлаб.
Соғинч туйди қалблар эркалаб,
Хушбўй атрила борлиқ эъзозлаб.

Нафис эсар майин шабада,
Ҳайрат этган бу мўъжизадан.
Латофатин кўриб парвона,
Чоғланади ер-у самодан.

Янгиланар яна табиат,
Қирда қучиб лолаларини.
Улуғланар ўтмиш қадрият,
Куйга солиб толаларини.

Сойлар тўла зилол сувларга,
Таралади оҳанг жилвалар.
Ёш қўшилиб яна ёшларга,
Униб ўсар мурғак ниҳоллар.

УМР ОҚАР ДАРЁ

Дарё суви оқаверар,
 Тошдан-тошга, ўйнаб-ўйнаб.
 Баҳор ёзлар ўтаверар,
 Дил дафтарин varaқлаб.

Ўксик соғинч қирғоқ излаб,
 Оқар мавжли тўлқинда.
 Ёмғир эмас, кўзлар бўзлаб
 Ёшин тўкар дарёда.

Шаффоф сувда шунча губор,
 Қайга оқсин жилвалаб.
 Хазон қуршовида ночор,
 Адо қилди парчалаб.

Дарё суви оқаверар,
 Сокин сойда жимиwлаб.
 Қомат чирой қочаверар,
 Қахратондан жовдираб.

ЙЎЛ БЕРГИН ХУДОЙИМ

Ният холис кўнгил беғубор,
Эзгулик сари ташланар қадам.
Аммо қалбим бир негаки зор,
Ҳеч нарса беролмас барҳам.
Азобламай ожиз бандангни,
Йўл бергин Худойим.

Лов-лов ёнмоқдаман, аланга ичра,
Маҳзун сукунатнинг қуршовларида.
Қалбим парчаланар, кўринмас қилча
Оғриқли кунларнинг сиқтовларида.
Аямагин меҳр-у муҳаббатингни,
Йўл бергин Худойим.

Манзил олис, йўллар тирбанд,
Ёриб ўтмоқ имкони йўқ.
Уринмайин қанча ҳарчанд,
Бошимдан ёғар ёмғирдай ўқ.
Дариғ тутма мурувватингни
Йўл бергин Худойим.

КИМЛИГИНГ АНГЛА

Кеча ким эдинг? Эй мунофиқ инсон,
 Бунчалар кўксингни урасан ўтга.
 Бошингга ёққанда тўхтамай бўрон,
 Нега қочолмадинг бекиниб ортга.

Бугун толейингдан мағрур боқининг,
 Шайтон сўзларингга лол-у хайратда.
 Ер-у осмон титрар эшитиб довруғинг,
 Давринг сурмоқдасан, кўҳна Жаннатда.

Айт нечун ғанимга сотдинг ғуруринг,
 Иймон, виждонингни тупроққа белаб.
 Хазондек ўтди-ку, ёшлик шууринг,
 Мойчироқ тегирмон шамоли элаб.

Хайфдир яхши сўз, сенга мақтовлар.
 Сохта обрў-ю, кибр манманга.
 Элига эл бўлмас билки, ғайёрлар,
 Ўт кўяр гуллаган боғ-у чаманга.

Бу ватан мардларни суюб эъзозлар,
 Виждонсиз сотқинни марҳамат этмас.
 Фидо қилди жонин, буюк устозлар,
 Номлари абадий қалблардан ўчмас.

Чанг, ғубор, тўзонлар, кетиб шамолдан,
 Сокин шабадага юзинг тутасан.
 Ўзринг айтмай бу кенг чиройдан,
 Айтгин? Сен мунофиқ нелар кутасан?

Боқмагин, боқининг оламини бузар,
 Сохта сўзларингни бировга айтма.
 Бил Ватан содиқ инсон ардоқлар,
 Ўзингни шу Ватан, фарзанди дема.

МЕН ҲАЛИ ДУНЁНИ АНГЛОЛГАНИМ ЙЎҚ

Сочимга оқлар тушди, йиллар тўзғитиб

Кўникди орзулар ҳаёт измига.

Қалбимга орзудан бахт униб чиқди,

Ожиз қолмоқдаман дунё сўзига,

Мен ҳали дунёни англолганим йўқ.

Сир-у синоатлар сандиғи бисёр

Мўъжизавий дунёнинг серқирралари.

Қутлағай қайбирин хоҳласа алёр,

Ёқутга айланган зартиллалари,

Мен ҳали дунёни англолганим йўқ.

Чор тараф кўринар менга машриқдек,

Зангори осмоннинг алангасида.

Дунёни кўролмас инсон вақтдек,

Англолса бу унинг соф маррасида,

Мен ҳали дунёни англолганим йўқ.

Манзилим томонга очилди йўллар,

Олисдан кўринар менга ёруғ нур.

Тоғ-у тош ошмайин ортида чўллар

Қачон қутлағайдир ошёнида хур,

Мен ҳали дунёни англолганим йўқ.

КЕЛАЖАК ИҚБОЛИ

Хазонлар тўкилди кўклам фаслида,
 Кучли бўрон-у довул шамолдан.
 Қалблар парчаланди ишқнинг қасрида
 Замин зир титради ноҳақ бу ҳолдан.

Денгиз кўпирмоқда сокин қирғоққа,
 Аямай шафқатсиз бўронларини.
 Етолмас афсуски хазонли боққа,
 Энди кеч сақлолмас ширин жонларни.

Хаёт кўшиғидир бу куй наволар,
 Само замин аро айтилган нидо.
 Бу оғир дардларга йўқдир даволар,
 Қанчалик қилмайлик биз жонни фидо.

Тубсизлик қаърига чўкмоқда олам,
 Чидолмай ҳасаднинг гуноҳларидан.
 Тўғри йўл тополмай энтикар қадам,
 Аламли қалбларнинг оҳ-воҳларидан.

Мурувват-муҳаббат тушдек бир гўё,
 Топилмас изласанг, яқин олисдан.
 Бу олам билгинки, рост эмас рўё
 Ўқигин, ўргангин буюк ҳадисдан.

Умрингни беҳуда ўтказма завол,
 Яшнасин кўклам фасли мисоли.
 Буюк неъматларни қилмагин увол,
 Ҳис этгин келажак ҳур-у иқболи.

Ниятлар томонга талпингай орзу,
 Манзилинг ҳавас йўлида бўлсин.
 Ҳар жойда бордир тош-у тарозу,
 Қалбинг орзулар ила порласин.

ИЙМОНСИЗЛАР

Дур-у марваридлар бўлмас баҳона,
Инсон виждонини ўтга солишга.
Хар кунин истар инсон шохона,
Бу дунёда ўзики абад қолишга.

Ёр-у дўст, оғайни олисда пинҳон,
Айш-ишрат хаёлин оларлар чулғаб.
Инсоний туйғуга ёғилар қирон,
Инсоф-у иймонин тупроққа белаб.

Қаерда ҳақиқат, қайда оқибат,
Кўролмас кўзларин, кўр қилган иллат.
Қайларда мурувват, қайда саховат,
Начора инсон ожиздир қисмат.

ТАРКИ ОДАТ

Саратон соябон кўтарди кўкка,
Баҳор нашидасин бағридан юлиб.
Кўркам тароватин ташлади ўтга,
Хазон ҳайбатидан тириклай ўлиб.

Сехрли мўъжиза кетди заминдан,
Ёруғ шуълаларни яшириб четга.
Олам чиройини олди қайиндан,
Ўтмиш ҳайратини олишиб ётга.

БАТАН АЙТУР

Буюк шоҳлар савлатига бошини эккан,
Оҳ деса, бағрига беминнат олган.
Ташналик зор этса зам-замин тутган,
Офат-у, балолардан жонин сақлаган
Ватан айтур кимлигинг инсон.

Ўтмишдан садоқат, сўйлайди Ватан,
Темурбек, Улуғбек-у Мангубердидан,
Жасорат майдонин тўлдиришди қон,
Ватанга улуғвор садоқатидан
Ватан айтур кимлигинг инсон.

Маърифат маскани гулшан бўстони,
Ёритди Навоий, Лутфий, Саъдий, Гулханий.
Кафтида заминни қўчди ўғлони,
Аллома Паҳлавон, Маҳмуди Пурёрвалий,
Ватан айтур кимлигинг инсон.

ОЛТИН КУЗ

Олтин рангда товланар япроқ,
Яхшиликка қўлини силтаб.
Ерга тушар танида титроқ,
Беғуборлик дамларин эслаб.

Ўтди қанча-қанча завқли кунлари,
Япроқ этиб, хазон бўлгунча.
Шабнам, шудринг кучган тунлари,
Жисми бўйлаб ғубор тўлгунча.

Шамоллардан силкинар шоҳлар,
Бир-бирига дардини айтиб.

Ортда қолди гуллаган пайтлар,
Олтин кузнинг кўшигин айтиб.

Элтади манзили томон,
Шамол хазон япроқларини.

Мавҳумликда йўқолар бир он,
Олтин рангда хазонларини.

ГУЛ ЁНИДА ГУЛ

Гул ёнидан ўтдингиз,
Парво қилмай ғашланиб.

Гул хижолат этдингиз,
Чиройингиз мақтаниб.

Гул атридан бўйингиз,
Таралади димоққа.
Яширинган нозингиз,
Қийнар бир сўз демоққа.

Менку бир гул шайдоси,
Ўзалликка талпинган.
Билдим сиз гул адоси,
Хокисорда кўринган.

Ошиқдурман эй дўстим,
Гул бўйлаган гулзорга.
Ожиз айтарли сўзим,
Қалби ўксик озорга.

ВАТАННИ АРДОҚЛА

Япроқ хазон бўлса эсмас шабада,
Чунонан шу экан ҳаёт сўзлари.

Ватан дея жон куйдирмай, ўтса панада
Қай инсон бўлар баъзи бирлари.

Чорбоғда каттакон баланд чорпоя,
Болишга ёпишган наъмат юнглари.
Анҳор бўйларида мажнунтол соя,
Тугамас кун-у тун игво гурунглари.

Ҳаёт дея аталган улкан майдонда,
Бекиниб ётибди, ястаниб чалқа.
Неъматлар тўла очиқ дастурхонга,
Ризқ эмас ўзига сўрар садақа.

Айт нечун бунчалик тубансан инсон,
Ҳарорат тафтини сезмайсан нечун.
Сен учун ўзгалар ютмоқдалар қон,
Жонинг фидо қилмайсан ватанинг учун.

Чўнтагинг тўла пул судхўр зодагон,
Ватан учун яшашни қачон билурсан.
Қутламайди бил сохта шараф-шон,
Бандалик қилсанг ҳам жон деб ўлурсан.

Кўзгуда кўринмас инсоннинг акси,
Ҳаёт кўзгусидан йироқда бўлса.
Ватан ардоқлайди жонкуяр марди,
Жонини матонат йўлига йўйса.

Қара, дарёларга оқди ботирлар,
Қалбида ватан туйгани учун.
Суянчи эмасди дур-у жавоҳирлар,
Қачон бел боғлайсан ватанинг учун.

Оқар сув шаффофга айланган чоғда,
Ғубор кўринади дарё тубида.
Мевасиз гуллаган гўзал боғ-у роғда,
Хазон қилар маъюс япроқда.

Бурчингни оқлагин эй ғаюр инсон,
Адолат бўйнингга сиртмоғин тортмай.
Сен ҳам ўткинчи аввало ишон,
Иймон-у виждонинг қадрингни сотмай.

Ватан бебаҳодир, ватан танҳодир,
Эл-улус халқларни жамлаган макон.
Ватанни ардоқла ватан буюқдир,
Унинг учун фидо бўлсин ширин жон.

Қадрият, урф-одат ватан оридир,
Миллийлик йўқолса ўтмиш йўқолар.
Ўзликни англамоқ виждон амридир,
Ватанга содиқлик абадий қолар.

МАЖНУНТОЛ

Анҳор ёқасида маҳзун,
Қаддин эгиб турар ястаниб.
Оқар сувлар юзида чақин,
Толпопукли улкан мажнунтол.

Шабададан жонланади, елпиниб,
Олтин тусда бутун борлиққа.
Ошиқ дилларга қучоғин очиб,
Кўрк тароват этар мажнунтол.

Жилосидан олам мунаввар,
Товланади олтин товусдек.
Тўлиб тошар қувончдан анҳор,
Мўъжизага тўла мажнунтол.

Қўл чўзишар олтин попукка,
Хис-ҳаяжон, кўзида қувонч.
Байрамона бу кетмас бахтга,
Етаклайди хушрўй мажнунтол.

Сехрлидир она табиат,
Мажнунтолга сеҳрини берган.
Меҳр олар тирик мавжудот
Дил яшнатар кўҳна мажнунтол.

ЖАВОБСИЗ САВОЛЛАР

Жавоби йўқ саволлар, қийнар кўнглимни,
Кундузни кечасиз, тунларга улаб.

Худойим истаган оғир-енгилни,
Одамзот умрига умрни тилаб.

Ҳар ишин охирин ўйлар одамзот,
Қочолмас тақдирнинг сирли ишидан.
Барчаси якуни баҳолар охират,
Норизо бўлолмас тақдир ҳукмидан.

Бир ниҳол ўстирмоқ виждон амридир,
Меваси жаннат боғидан бунёд.
Тириклик одамзот қувонч ғамидир,
Одамий туйғулар агар бўлса ёд.

Тутсаки одам кафтида меҳнат,
Тўғрилиқ сари ташланар қадам.
Ҳар ишда бўлар ризқ-у, унумат
Ночорликка берилар ўша он барҳам.

Қочсаки, одам ҳалол юмушдан,
Нопок йўлларга очилар эшик.
Чиқолмас умрбод оғир ташвишдан,
Кўтармас оғирин олтин зар бешик.

ДЕҲҚОНОБОД

Боболарим изларига гувоҳ бу макон,
Таърифин сўйласам бўлар бир дoston.
Тўкилган шу ерда томиридан қон,
Бу азиз гўшалар менга абад жон
Аждодларим замини кўҳна Деҳқонобод.

Тоғлари етгайдир мисли фалакка,
Зилол чашмалари тошлар қаърида.
Чорва отарлари, етмас санокқа,
Жаннат мевалари боғлари бағрида,
Ҳаёт замзами то абад Деҳқонобод.

Соғинчдан қучгум келур тароватин,
Асрлар сўйлаган урф-одатин.
Дардларга малҳам, ўту иёҳин
Жон берар ичганда болдек шарбатин
Умрлар шифоси, ўзингсан Деҳқонобод.

Меҳр оқибатга ошнодир халқинг,
Баралла қуйлайди қўшиқ ашоринг.
Дунёлар билар саховат донғинг,
Ризқ-рўзга барака ёмғиринг, қоринг
Ноз-у неъматларнинг жаннати меҳри Деҳқонобод.

Йиллар ўтаверар оқар сув мисол,
Ўтмиш ўроғини тош чархлаганча.
Тириклик деҳқоннинг қўлидаги қурол,
Саҳар-у шом қирларга бел боғлаганча
Боболарим белига белбоғ боғлаган Деҳқонобод.

Оби ҳаёт оқар улкан дарёларингдан,
Зилол сувлари қирғoқ тошлари томон.
Жаннат замзамлари қуйилар сойларингдан
Бир хўплам томчиси юракка дармон
Борлиқнинг сеҳрисан ажиб Деҳқонобод.

БОҒБОН БЎЛОЛМАС

Кафтида меҳнат сеҳрини сезмай,
Кўклам шабадасин, димоғин ютмай.
Бир ниҳол ўстириб дунёдан кетмай,
Боғ бунёд этмаган, боғбон бўлолмас.

Меҳнат ўғирлайди, қадди ростини,
Саҳар-у шомлар билар эзгу ишини.
Худойим беради, барча ризқини,
Виждони бут бўлмаган, боғбон бўлолмас.

Ҳалоллик инсофлик боғбон ғурури,
Мўл ҳосил мевалар, меҳнат унуми.
Шон-шараф қутловлар аъло ютуғи,
Пешона терин тўкмаган, боғбон бўлолмас.

Қайда бор меҳнатсиз очик дастурхон,
Қўлинг очик бўлса, насибанг бутун.
Меҳнатинг сақлайди, жонинг эй инсон,
Меҳнатдан қўрққанлар, боғбон бўлолмас.

Сабр-тоқат, меҳнат мақсад йўлидир,
Хушрўй боғ-у, роғга омон етказар.
Етилган мевалар инсон умридир,
Боғ бунёд этмаган, боғбон бўлолмас.

Энди не тилайсан қўли очик боғбон,
Жаннат мевалари кафтингда бунёд.
Қалбинг очиб тилагин, дардларга дармон,
Иймони пок бўлмай, боғбон бўлолмас.

ЮЛДУЗЛАР ЁҒДУСИ

Эй юлдузлар ёғдуни сочинг оламга,
Зулматда коинот, мавҳумга ўхшар.
Ранглар жилосини беринг қаламга,
У олам таърифин номага битар.

Беҳуда оқмайди ҳаёт булоғи,
Зилол чашмаларга қўшилиб мағрур.
Юлдузлар ёритар, илм чироғи,
Чексиз уммонлар хайратда қолур.

ГУВОҲДИР ЙЎЛЛАР

Олис-олис манзиллар сари,
Яхши-ёмон ила кўрклидир.
Йўллар сир-у инсонлар каби,
Тафти илиқ бағри ўтлидир.

Қанча-қанча ишларга гувоҳ,
Хоҳ мардлик-у, номардликларга.
Боқсанг қалбинг чекади оҳ-воҳ,
Шафқатлик-у шафқатсизликларга.

Сабр қилса борар манзилга,
Қай инсонки, нияти ила.
Бу йўлни тутма ҳазилга,
Юрганда қадамни оҳиста ташла.

Меҳр сўрар бу йўл бизлардан,
Адашмагин асло бир бора.
Ноҳақ ила кечма ўзлардан,
Оқ йўлингни қилмасдан қора.

ЎЗИМ ДЕБ ЯШАМА

Ким суянмас борлиқ паноҳи,
 Қўлга олиб ғиштин девори.
 Ким унутгай мўъжаз даргоҳи,
 Бунёд этган аждод меъмори.
 Киндик қони тўкилган замин,
 Кимни суяр кимни эъзозлар.
 Ўзни ўйлаб ўзганинг ҳаққин,
 Еган одам неларни ўйлар,
 Ўзим деб яшама.

Топар бўлсанг мол-у давлатни,
 Ҳалол меҳнат пешона тердан.
 Аямагин меҳр, ҳимматни
 Худо берар ризқинг ҳар ердан.
 Ким зикнадир, ким бахил нопок,
 Хайр саховатга кўнгли нохуш вайрон.
 Дунёсин мақтаб, кўкрак керган чоғ
 Бир зумда йўқотиб этади ҳайрон,
 Ўзим деб яшама,

Қанча фидойилар кўрган бу юрт асли,
 Бир қарич ерини эъзозлаб асраб,
 Ўзини ўйламай курашган марди.
 Сел келса тўфондай, дарёлар ҳамлаб,
 Бу садоқат асли юртига вафо,
 Тинчлик бу миллионлаб халқларга дуо.
 Қани кўрсат мардлигинг чиқарми садо,
 Юртим деганга ҳамроҳ яратган Худо,
 Ўзим деб яшама.

АМАШ АРОСАТ

Зир титради само замин зарбидан,
 Ноҳақлик ҳақиқатга айланди эй воҳ.
 Устун бўлди бир неки, инсон қадридан.
 Озор чекиб дилим урмоқда оҳ-оҳ.

Қайда қолди, кадр-қиммат, меҳр-оқибат,
 Ўзаро тотувлик, инсоф иззат-у ҳурмат.
 Шунчаликмӣ инсон қадри қолмади тоқат,
 Қачон тарк этгай, бизни бу зулмат.

Меҳр-муҳаббатдан яшнасин кўнглинг,
 Ўтар мол-у дунёга жонинг бермагин.
 Сахийлик сандиғин ахтаргин ўзинг,
 Сарҳадсиз денгизда шўнғиб кетмагин.

Нафсининг балоси ёмон балодир,
 Сақламас балои офатларидан.
 Билгинки, у бало ҳар куй салодир,
 Эҳтиёт бўл инсон иллатларидан.

ШУКРОНАЛИК

Бугдой бошоғига таъриф айласам,
 Неча минг асрлар сўйлайди баён.
 Бир дона бугдой қўлимга олсам,
 Ўтмишнинг шиддати кўринар аён.

Тириклик неъматин берган Худойим,
 Бир ҳовуч бугдой, насиба этиб.
 То абад ризқ-рўз сочсин илойим,
 Одамзот кафтига дуосин айтиб.

ЁЛҒИЗ АЁЛ

Бағринг тилка бўлиб, қолдингки ёлғиз,
Энди сокин шабадалар юзинг силайди.
Кўзларинг ёшларга тўлиб, йиғлайсан ёрсиз,
Бахт эккан новдалар умринг тилайди.

Эй аёл сабрдан яралган дунё,
Кўниккин бу дарднинг сокин ғамларига.
Эҳтиром ила Яратганга қилгин илтижо,
Нур зиёни тутқазар, умр шамларига.

Ўкинма ўкинчинг азоби ёмон,
Худодан аввало сабр тилагин.
Бахтингга фарзандлар бўлсинки омон,
Қўл очиб ризқингни дилдан сўрагин.

Шафқатсиз дунёда зимистон йўлинг,
Порлоқ ёруғликка етказар охир.
Ёмғирга айланур метиндай дўлинг,
Тўфонлар тугайди қаршилар соҳил.

ДУНЁ СИРИ

Мен шодликда кезиб кўрдим дунёни,
Ланг очикқа ўхшар эди эшиги.
Мен хилватда кўрдим, барча рўёни,
Ниқоб кийган эди харчанд ўзлиги.

Мен қайғуда кўрдим сирли қиёни,
Нафсдан порлар эди, икки кўзлиги.
Мен зулматда кўрдим илм зиёни,
Ёруғликда порлар эди чиндан озлиги.

КЎҚДА ЛОЧИН УЧАР, СЕН ЗАМИННИ ҚУЧ

Кўқда учмоқлик, лочинга хосдир,
 Қаноти кенг бургут унга ҳамнафас.
 Борар манзили баланд тоғ-у тошдир
 Лочинга ярашмас, панжара қафас.
 Кўқда лочин учар, сен заминни қуч.

Кибр манманликдир, кўкнинг орзуси
 Камтарлик, сахийлик ундан йироқда,
 Мардлик залолати айтар ҳар сўзи,
 Ёқса ёришмайди алфоз чироқда,
 Кўқда лочин учар, сен заминни қуч.

АТИРГУЛ АТРИ

Атиргул бўлиб атринг таратолмасанг,
 Нозиклигингдан не наф, эй чаман гули.
 Гўзаллик шайдоларин, ногоҳ қаратолмасанг,
 Борлиқ жамолига хушвақт, эй диллар гули.

Садоларда таралса атиргул атри,
 Ошиқ қалбларни яшнатар гуркун.
 Зарвараққа битилар ошуфта сатри,
 Кўзларидан ўчади, аланга учкун.

Жаннат гулисан, эй хушбўй атиргул,
 Атрингни соч чаманзорингта.
 Тиконинг бегуноҳга санчма атиргул,
 Ошиқ қалб яшасин мангу борингта.

Лов-лов ёнганингдан аланга олиб,
 Ҳаёт гўзаллигин бахшида этгин.
 Кафтга олганда ўз чаманинг соғиниб,
 Хушбўй атрингни холис таратгин.

ОТ МИНМАГАН ЭРКАКЛАР

Тоғ-у тошда дарада,
Ё сахрои кабирда,
Оддий кулба қасрда,
Бу ўткинчи дунёда
Афсона-ю, эртақлар,
Борми айтинг эркаклар,
От минмаган эркаклар.
Кўзи тушса хатарга,
Отин олиб чопмайди.
Юган солиб отарга,
Кенг савлатин отмайди
Ҳаёт кўрсатар мардин
Қайдан билсин от қадрин,
От минмаган эркаклар.
Қамчи урса отига,
Елка шамол еларди
Тортса агар зотига,
Товон ўпиб силарди
Чавандоз билар қадрин
Қайдан билсин от қадрин,
От минмаган эркаклар.

ДАРЁЛАР ТАРИХИ

Оқаётган дарёлар тарихин,
Эшитганман боболаримдан.
Сўйлаганди менга бир замон,
Қўлга қалам тутган чоғларимдан.

Оқмоқдалар кўҳна дарёлар,
Ошиб-тошиб улкан қоялардан.
Неча аср сўйлайди улар,
Бизга ошкор қисса ҳикоялардан.

Нетай боболарим мендан йироқда,
Соғиниб яшайман ўтган аждодим.
Ўртаниб у дамлар эслаган чоғда,
Кўзларим ёш бўлар қийнар фиғоним.

Дарёлар, дарёлар, оқар дарёлар,
Айланиб тўхтамай, рўю-заминдан.
Етти аждодимни кўргандир улар,
Билишар мени ҳам ёзган байтимдан.

Неча-неча йиллар шиддатла ўтар,
Асрга тенг бўлиб, залворли йиллар.
Замин узра дарёлар оқар,
Даҳшат солиб баъзида селлар.

Чақмоқ урган улкан булутлар,
Дарёлардан топар паноҳин.
Тирикликда асл ёғдулар,
Оби ҳаёт берар ҳуш сокин.

Вақтлар кезади, кундуз кечада,
Айлантириб чарх-у дунёни.
Оқар дарё акси самода,
Барпо этар жаннат боғ-роғни.

КЎНГИЛНИ КЎЗГУДА КЎРИБ БЎЛМАЙДИ

Кўнгилни кўзгуда кўриб бўлмайди,
Кўнгилдан кўнгиллар асло тўлмайди.
Кўнгилнинг устидан кўнгил кулмайди,
Кўнгиллар кўнгилга дўст ҳам бўлмайди.
Кўнгил гар кўнгилга, сўзин очганда
Кўнгиллар кўнгилга зарлар сочганда.
Кўнгилни кўриб кўнгил шошганда,
Кўнгил шундаям кўзгуда кўринмас эканда.

Кўнгил гар ранжиса, нотаниш мушкул
Оғриқдан ўзи бўлади тушкул.
Шошмагин бир оз сен уни кутгин,
Кўнгилни унутма сен асло буткул.

Кўнгил гар кўнгилга рўбаро келса,
Нихоят, у кераклигин унга билса.
Яхши бир дўстлигин гар айта олса,
Кўнгилни кўнгил ҳам тушунар албат.

ЁШЛИКНИНГ БАҲОРИ ҚАЙТМАЙДИ

Ёшликнинг баҳори ортга қайтмайди,
Ўзингни ўтларга урсанг ҳам.
Энди ҳеч ким сенга эртак айтмайди,
Ранжима, ўзингни боладек тутсанг ҳам.

Ёшлик бир бор берилар инсонга,
Давринг сургин, вақтинг ўтказмай.
Такрор чиқолмайсан бу гўзал саҳнага
Ўзингни қанчалик мағрур тутсанг ҳам.

Тебратади сени жонсиз арғимчоқ,
Майин шамоллар сенида эркалар.
Ёшлик кимларгадир жонсиз ўйинчоқ,
Улғайгач юрагинг уни тилкалар.

Ёшликнинг дамлари олтиндан қиммат,
Ортига қайтмайди дунё берсанг ҳам.
Унутма ёшликдан қилинар ҳурмат,
Етти ёд бегонага салом берсанг ҳам.

ЎТГАН ЙИЛЛАР

Ортда қолдинг бизлардан йироқ,
Сени эсласак гоҳ кўнглимиз ҳижил.
Ўтган кунларинг қалбимиздадир, бироқ
Ёдимиздан чиқмайсан, ишонгин буткул.

Не ишлар бўлмади, сенинг даврингда,
Биз гоҳ шодон, гоҳ ғамгин яшадик.
Ортда қолганингдан афсуслар чекдик,
Бизни йироқлаштирмагин ўтган йиллар.

Бизни кечиргин гуноҳимиз бўлса гар,
Гиналарни унутгин гиналар, бўлса агар.
Ёдингда бўлса, эслагин хотираларни
Орзу-умидлар бўлмасдан абгор.

Не-не истагимиз қаърингга олдинг,
Бешафқатларча зимдан кутиб.
Бошимизга унутилмас кунларни солдинг,
Баъзида бизларни унутиб ўтган йиллар.

АБАДИЯТ

Барҳаёт умрни ёқсанг шамини,
Зулматни ёритар кундуз алфоздек.
Боқиб энтикасан тутиб ёруғини,
Шўнғиб кетасан мисли ғаввоздек.

Дур-у марваридлар жилоси унда,
Муқаддас заминни кучган даҳолар.
Эсласак уларни табаррук кунда,
Ёришиб кетар мангу самолар.

Абадият чироғи ёнар ловиллаб,
Мангу қалбларнинг оташларида.

ЙЎҚОТИЛГАН ҚАДР

Эй қадр, нега кўринмай қолдинг,
 Бизлардан не учун, яшириниб олдинг.
 Наҳотки инсонлардан, кетиб ранжидинг
 Ўзингни қаҳрга бўшатиб қўйдинг.

Кетдинг ўрнингни эгаллади қаҳр,
 Бас ҳам келолмас, енгилди сабр.
 Жим туриб чорасиз қолдида ақл,
 Қайтгин бизни ҳам ўйлагин қадр.

Биз сендан асло хафа бўлмасмиз,
 Борлигингда билмайин устингдан кулдик.
 Сенсиз биз ҳеч ким эмасмиз,
 Йўқлингда афсусланиб, ўрнингни билдик.

Сенсиз асло ўрнимиз йўқдир,
 Ёнимизда бўлганинга кўнглимиз тўқдир.
 Четда турсанг, юрагимиз чўғдир,
 Ўрнингда бўлсанг, сўзларимиз ўқдир.

Эй қадр, кўрқоқлик сенга ярашмас,
 Ўрнингда бўлсанг ҳеч ҳам талашмас.
 Бизни ҳеч зот, тарк этмас,
 Паст кўриб бизларга асло қарашмас.

Синама бизларни кетмагин бир бор,
 Бизларни ўзингга қилмагинда зор.
 Ўшанда бўлмаймиз, асло ҳор,
 Сен бўлмасанг бизларга бу дунё тор.

САБР КИЛИНГ БИРОДАР

ДЎСТНИ ТАНЛАЙ БИЛ

Тушса гар бошингга бир кулфат,
Дардларинг дунёга дoston айлама.
Сотса гар сени ҳам дўст улфат,
Сотқинлар учидан бир дўст сайлама.

Бу дунё билгин, дардли дунёдир,
Барчаси ўткинчи, барчаси ёлғон.
Бу дунё ростдан синовли дунёдир,
Кимлардир дўстни деб, ҳайратда қолган.

Гар ўзингни ҳаётда, ожиздек тутсанг,
Ҳаётинг бир зумда издан йўқолар.
Йўлингга бир ёмонни, ҳамроҳдек билсанг,
Манзилингга етказмай, йўлдан чиқарар.

АЙРИЛИҚ

Мени қуёшдан асраган улкан дарахт,
Бу кун ерга қулади, иссиқ саратонда.
Мендан кетди-да, энг катта бахт,
Дардкашим тополмадим шу маҳзун онда.

Ўзимни йўқотдим, изсиз соядек,
Айтинг дардли юрагимга таскин берар ким?
Ул менга эди-да, улкан қоядек,
Оғир дардим айтсам сўзламайди жим.

Юрагимга оғир ботди, бу айрилиқ оғир,
Кўнглимни вайрон этди, бу жудолик охир.
Кўзларимга кулгу эмас, ёшлар келар,
Билмам қачон майин шабадалар елар.

Гўё тордек кўринади, кўзларимга бу дунё,
Баъзан ўзим ишонмайман ёлғон-му ростлигига.
Орзу-умидларим ҳам, армондир гўё,
Суянчимни олиб кетди, менга айтмай бу дунё.

ЮРТ УЧУН ЯШАСИН

Бу дардли дунёнинг

Синовлари кўп,

Қалбларни титратган

Доҳийлари кўп.

Қайдадир яқинми ёки олисда,

Ўзларин ўйламай, ўзгаларни деб

Жонин бериб яшаган,

Мардлари ҳам кўп.

Бу дунёда синалган,

Синаганлар ҳам,

Ўзни деб, ўзгани дея

Юрганлар ҳам.

Яшасин, қувнасин,

Соғ бўлсин доим,

Юрт учун яшасин,

Улар ҳар доим.

САБР ҚИЛИНГ БИРОДАР

Сиз кутган кунлар, келади бир кун
Сизни ҳам тарк этади, зим қоронғу тун.
Сабр қилинг биродар, сабр қилинг.

Сиз ўйлаган орзулар пинҳон турибди,
Бунга ишонинг у ростдан кутиб турибди.
Сабр қилинг биродар, сабр қилинг.

Ҳали ўзингиз ҳам, билмай қоласиз,
Йўлингиз йўлларга тутшиб кетар,
Сабр қилинг биродар, сабр қилинг.

У йўллар сизни ҳам манзилингиз томон етказар,
Ҳаётингиз ҳам чароғон бўлар, кўзингиз кулгуга тўлар,
Сабр қилинг биродар, сабр қилинг.

АРМОНЛИ СЕВГИ

Агар севганинг ўзгага боқса,
Кўнглингни қилади вайрон.
Қўлларига узуклар тақса,
Севги боғинг бўлади пайон.

Тақдир деб куюнасан,
Далда бериб ўзингга ўзинг.
Наҳот энди алдандим дея,
Ёшланади тим қора кўзинг.

Юрагингдан тоша-тоша қон,
Саволлар ҳам туғилар сенга.
Севмасмиди мени ул жанон,
Ўксинарсан ёлғиз Худога.

ПИНҲОНА СЕВГИ

Кўзларим кўрмайди уни ҳеч асло,
 Юрагим сезади, ғурур тан олмас.
 Мени субҳидам яширин, кимдир севади
 Қай гўзал эканлигин юрагим билмас,
 Кўрингин менга ҳам, пинҳона севги.
 Қайдасан эй севги, ўзингни кўрсат,
 Гул бўлсанг ўзингнинг, ифоринг тарқат.
 Ой бўлсанг агар, жамолинг кўрсат
 Сен ҳам яширинмай қилгинда шафқат,
 Кўрингин менга ҳам, пинҳона севги.

Чаманга боқайми ё боғлар кезайми,
 Тоғларга чиқайми ёки кенгликдан излайми.
 Сахроларни кезайми, ё денгизда сузайми,
 Қайдасан эй севги, ишора қилгин,
 Кўрингин менга ҳам, пинҳона севги.

Излайман кун-у тун, сенга етай деб,
 Орзуйим амалга ошсайди зора.
 Мени сарсон қилмагин яширинма ҳадеб,
 Ўзинг қайдалигинг кўрсат, очиқ ошкора
 Кўрингин менга ҳам пинҳона севги.

ЮРАК АЛДАНДИ

Ойлаб кутган баҳорим,
Куз бўлди афсус.
Энди қолдимда мен,
Якка-ю ёлғиз.

Чидолмай ўксинар,
Қалбим бир баҳя.
Қўлимдаги гулларим,
Кимга қиламан ҳадя.

Юрай десам манзилга,
Йўл ҳам кўринмай қолди.
Қайтай десам ортимга,
Изларим ҳам йўқолди.

Ҳайкал каби қотдим,
Бир жойда тошдек.
Кўзларимга ёш келди,
Худди беш ёшдек.

Сўзлай десам ўзгага,
Забонимга сўз келмади.
Мен томонга афсус,
Шамоллар ҳам елмади.

Бешафқат тақдир йўлларида,
Юролмай қотдим.
Севганимни мен ҳам,
Висолига тўймай йўқотдим.

Худодан сўрайман бир нажот,
Кўнглим дардига бир малҳам.
Берса эди зора, қўшқанот
Ўзимни инсондек, билардим мен ҳам.

СЕВГИСИЗ ҲАЁТ ТАТИМАС

Бу дунёда ажойиб,
Бир туйғу бордир сирли.
Барча учун тенгдир у,
Юракдан айтиш арзирли.

Бу мўъжиза Худодан,
Бандаларга бир тухфа.
Катта-кичик юракка,
Очилмаган саҳифа.

Бу мўъжизалар – мўъжизаси,
Севги деган туйғудир.
Ҳар бир ошиқ-маъшукқа,
Аталган бу севгидир.

Яшаш учун доимо,
Олингиз севгидан баҳра.
Яқинми ё олисда,
Тоғларми, бепаён саҳро.

Сизга айтсам дўстларим,
Севгисиз ҳаёт бўлмас.
Севгидан юрак қувнар,
Ошиқ ҳеч қачон ўлмас.

Бу ҳаётнинг чиройидан
Баҳра олиб яшангиз.
Севги учун доимо,
Илдам қадам ташлангиз.

Ҳар бир инсон севгига,
Эришсинлар севсинлар.
Ўзи севган ёрига,
Жонин фидо этсинлар

Севги бу Худодан инъом,
Ундан олингиз лаззат.

Ўйлангиз, фикрлаб бир он,
Бу севги сиз учун иззат.

Ҳеч бир туйғу севгидай,
Юракдан жой ололмас.

Севишганлар ҳеч қачон,
Йироқларда яшолмас.

Бу ўтқинчи дунёда,

Сизлар ҳам севинглар.

Бу севгининг қадрини,

Фурсат ўтмай билинглар.

Бу ҳаётнинг гўзаллиги,

Севгисиз татимайди.

Севиб юринг доимо,

Севганлар қаримайди.

Севгидан ўрнак олинг,

Юракка қулоқ солинг.

Сиз ҳам севинг албатта,

Севгидан баҳра олинг.

БАХТ

Кимгадир бахт бутундир, кимгадир ярим,
 Кимгадир бахт учқундир, кимгадир заррин.
 Кимгадир бахт сокиндир, кимгадир шовқин,
 Кимгадир бахт узундир, кимгадир қийтим.

Ҳеч кимга даъво қилиб, бўлмайди бахтни,
 Бу инсон учун берилган, энг олий инъом.
 Ҳеч нарасага тенг қилиб, бўлмайди бахтни,
 Бу бизларга берилган, Худодан чексиз эҳтиром.

Эй инсон бахтингни, бахтларга алишма,
 Бу сенга Худодан, берилган бир тухфа.
 Бахтингни бой бериб, зинҳор афсус чекма,
 Билгин сен учун тугар, сўнгги саҳифа.

ЙИГИТ ЙИҒЛАМАСИН

Бошига оғир иш тушганида ҳам,
 Дўстлари воз кечиб, кетганида ҳам.
 Тухмат балосига, учраганда ҳам,
 Ишониб ё алданиб, қолганида ҳам
 Йигит йиғламасин.

Бу дунё синовлари, бўлар ҳар доим,
 Хушёр бўл синовга, тайёр бўл доим.
 Дўстинг бўла туриб, сотиб кетарлар,
 Ўшанда билки бўлади, қиёмат қоим,
 Йигит йиғламасин.

Бу ҳаётнинг зарбалари, баъзан кучли бўлади,
 Баъзилар бу зарбадан, чидолмайин сўнади.
 Рақиблари кўрган замон, юрагидан кулади,
 Енгилма сен биродар, йигит мард бўлади,
 Йигитлар йиғламасин.

ЎЗГАНИ СЕВМАГИН

Эй дўстим ҳаётда, нелар бўлмайди,
Севганинг бўлиб ҳам, кўнглинг тўлмайди.
Юрагинг ўртанар, билмайсан ўзинг,
Ўзгага боқсанг ҳам, қувнайди кўзинг.

Ёнингдаги севганинг ҳам, кўринмас сенга,
Туғилар жавобсиз саволлар, не бўлди менга.
Хаёлинг кетади билгин ўзгалар томон,
Бўласан сен ҳам гўёки ёмон.

Ёнингдаги ёринг, сенга бўлмасдан армон,
Севишингни айтгин, унга ҳар замон.
Ўзгани севмагин асло, севгилинг бўлиб,
Ўзингни мағрур тут, севгинг ёнида.

Юрсинда сенинг ҳам,
Кўзларинг қувончдан тўлиб.
Севгига тўла бў,
Ҳаётнинг кенг майдонида.

ҚАЙТАР ДУНЁ

Билиб қўй эй инсон,
 Ҳар ненинг жавоби бордир.
 Қадаминг ўйлаб бос,
 Юраклар меҳрга зордир.

Шоҳмисанми, ё гадо
 Энг аввал инсонга ордир.
 Ўз қадрин билмаган
 Бу дунёда хордир.
 Қайтар дунё, бу қайтар дунё.

Баъзилар бор бу ҳаётни,
 Гўё ўйин кўради.
 Ожиз юрагига ишониб,
 Ўзгалар арпасин хомлай ўради.

Баъзилар бор бу ҳаётда,
 Камтар инсон бўлади.
 Улар бу дунёдан,
 Жабр кўриб ўтади.
 Қайтар дунё бу қайтар дунё.

Бу дунёнинг ишлари,
 Баъзида хасдек эрур.
 Сизмайсанда, баъзилар
 Сен томонга интилурур.

Билгин буни доимо,
 Меҳринг қизғонмай бергин.
 Армон бўлмай орзуларинг,
 Кўнгилдан яхшилик қилгин,
 Қайтар дунё бу қайтар дунё.

Нафсинг қулига айланма,
Инсонсан, ахир инсон.

Баднафслик ёмон иллат,
Ёлғон эмас, рост бу ишон.

Бойликларга алданиб,
Яқинлардан йироқлашма.

Хатоларга девор суяниб,
Ҳаёт савдосида савдолашма,
Қайтар дунё бу, қайтар дунё.

ҲАЁТ САБОҚЛАРИ

Бу ҳаёт бизларни,
Ўз йўлига чорлайди.
Сўнгра ўз сирларини
Кўнглимизга боғлайди.

Ҳеч ким тушунолмайдди,
Бу ҳаётнинг сирларин.
Кўзлари ҳеч кўрмайдди,
Тўсиқларга тўла йўлларин.

Баъзида юрар инсон пиёда,
Толиқмай йўлида, давом этади.
Ул учун кимлар зиёда,
Афсус билмай, шундоқ кетади.

Баъзида берилар ҳамроҳ-у, издош
Қадрига етмас инсон бўлса ҳам.
Кимлар бўларкан, уларга сирдош,
Жонин бериб, жон куйдирса ҳам.

Дунёга келар баъзи инсонлар,
Бу ёруғ олам, уларга зулмат.
Борлиқ гўзаллигин, кўрмайдди улар,
Яшайди борица, сабр қилиб тоқат.

Баъзи инсонлар дунёни кўрар ёруғ,
Зулматдан йироқ бўлса ҳам улар.
Ўзларин дунёга қилади доврўғ,
Қалб кўзлари кўрмаса ҳам улар.

ИНСОН ОР УЧУН ЯШАСИН

Худо берар бандага иймон,
Ор номус-у, қалби бутунлик.
Орзу-умид ушалмас армон,
Мол-у, мулк-у кетмас ҳокимлик.

Синов этар инсонни бирма-бир,
Огоҳ этиб, гоҳида этмай.
Ким ростгӯю, кимдир таъмагир,
Аён бўлар бу дунёдан кетмай
Инсон ор учун яшасин.

Билки инсон яшамас аввало,
Ўзгаларнинг ҳаёти учун.
Инсонга умр бергай Оллоҳ таоло,
Адо этмоқ муҳим, инсонлик бурчин.

Хато қилиб умр ўтказмоқ,
Инсон учун энг мудҳиш хато.
Ўзгаларга атай чуқур қазмоқ,
Кечирилмас, ёмон бу бало
Инсон ор учун яшасин.

Қалби поклик, инсонийлик хислат,
Ор-номус ҳам у билан доим.
Яқинлашмас ёмон бир иллат,
Эзгуликка ошнодир тилак.

Боболардан бизга меросдир,
Тўғри сўзлик, яхши бўлмоқлик.
Қанча илм бўлса ҳам оздир,
Ор-номус учун ўлмоқлик.
Инсон ор учун яшасин.

МЕХР-ОҚИБАТ

Хайрон-у лол этди
Мени бир оғир юмуш.
Сабр қилмоғим ҳам,
Нетай якун топди.

Ул бебаҳодир дунёда,
Ундан арзондир олтин-у кумуш.
Қалбим жиз этди-ю,
Бир бор энтикди.

Наҳот ул йироқлашди,
Айтинг инсонлар аро.
Ишонч-у умидлар ҳам
Чилпарчин синди.

Улсиз тирикликдан,
Айтинг не маъно.
Қалбим, бу ожизликдан
Минг бор ўкинди.

СИРЛИ ДУНЁ

Бу дунё шундай яралган сирли,
Ноёб мўъжизаларга, билки тўладир.
Ақлингни олади, турфа хиллиги,
Жон бериб аямай жонни оладир.

Баъзи кўрганларинг ростдир, ёлғондир,
Сир-у синоатлар охири йўқдир.
Бу дунё шундай сирли дунёдир,
Барчасига малҳам, то абад вақтдир.

Ҳаётинг ютқазма, эй инсон вақтдан
Қайта берилмайди сенга бу имкон.
Сирлилик устунмас, билиб қўй бахтдан,
Сен бу дунёга абадий ишон.

БАХТ САРИ

Мен бугун чиққанман олис манзилга,
Ҳамроҳ қилиб олганман, ўзимга вақтни.
Қалбимда ширин-ширин орзулар билан
Излаб бормоқдаман, энг олий бахтни.

Манзилим олисдир, бахтдан йироқда
Қалбимда фақат эзгу ниятлар.
Нетай орзу-умидларим, чексиз серобда
Билмам бахт мени қайси вақт қутлар.

ИНСОН БАХТ БИЛАН БАХТЛИ

Инсон борки, бахтсиз яшолмас,
Қанча ишонч бўлса ҳам бекор.
Бир бор ҳаёт синовидан ўтолмас,
Бахт ҳамиша инсонларга ёр.

Қадр-қиммат бахтсиз бўлмайди,
Унга ҳамроҳ ҳамиша ҳар он.
Бахтсиз ҳеч ҳам кўнгил тўлмайди,
Бахтнинг измидадир, барча тирик жон.

Аввало яшаш инсон учун бахт,
Улғайиш, кексариш – бахтнинг кўзгуси.
Бахтга етказмоққа доим хушёр вақт,
Бизларни бахт сари холис кузатувчи.

СОҒИНЧ УМИДЛАРИ

Олисларда қолиб кетган,
Бепоен далалар.
Мени ҳам ўзига
Бир лаҳза чорлар.

Борай десам йўлларимни,
Коплаган қорлар.
Сизлар мени кутмангиз,
Эй юраги зорлар.

Кўзларим ҳам сизларни,
Кўрмоқ истайди.
Виждоним йўл қўймас
Тўхтагин дея бирпас.

Шошмагин орзуларинг,
Бир бор ушалсин дея.
Мени бир зум тўхтатар,
Охирги нафас.

МЕН БАҲОРНИ КУТМАЙМАН

Бу кун дилимда қолмади,
Заррача ишонч.
Худойим тингламади
Бир бор оҳимни.

Энди ким бўлади,
Менга бир таянч.
Ярим йўлда йўқотдим,
Нетай ҳамроҳимни
Мен баҳорни кутмайман.

Ёлғиз қолдим яккаланиб,
Ярим йўлда,
Дўст-у оғайнилар,
Қўл узатмас йироқдан.

Заррадек қолиб кетдим,
Қумли чўлда.
Энди ким озод этгай,
Бу фироқдан
Мен баҳорни кутмайман.

Бор эди менинг
Бу дунёда умидларим.
Сўниб бўлди афсус,
Бир лаҳзада ушалмасдан.

Сукунатда қолди йиғлаб,
Гўзал туйғуларим.
Бир қадам ҳам,
Ёруғликка қочолмасдан
Мен баҳорни кутмайман.

Дардим айтсам дардқашларга,
Бир дostonдир.
Бир бахтсизга бахт бермаган
Ким ёмондир.

Дўст-у ёрлар менсиз ҳам
Соғ омондир.
Энди менга кўркам баҳор
Бир армондир,
Мен баҳорни кутмайман.

АЗИЗ УСТОЗЛАР

1.

Кўнглингизда ғубор йўқ.
 Меҳрингиз чексиз.
 Сўзингизда сеҳр бор,
 Ўзингиз тенгсиз.

Ақл-у заковатда ҳам.
 Доим илдамсиз.
 Келажак авлод учун
 Сизлар кўмаксиз.
 Кўзларингиз нурга тўлсин,
 Азиз устозлар.

2.

Кунни сиз улайсиз тунларга
 Келажак авлод учун.
 Минг-минглаб юракларга,
 Меҳр боғлайсиз.
 Оқлайсиз доимо,
 Устозлик бурчун.
 Дилларни дилларга қўшиб,
 Кўнглимиз чоғлайсиз.
 Кўнглингиз доимо шод бўлсин
 Азиз устозлар.

3.

Боғларга боғбонлар
 Мева бергандек,
 Сизлар ҳам бизларга
 Таълим берасиз.

Етилган меваларни
 Боғбонлар тергандек,

Сизлар ҳам меҳнатингиз,
Кўриб қувонасиз.
Умрингиз узоқ бўлсин,
Азиз устозлар.

4.

Хизматингиз таҳсинга
Сазовор сизнинг,
Ҳар бир сўзингизда,
Маънолар бордир.

Гар эсласак сизларни
Йўлингиз ёруғ бизнинг.
Сиз берган илмингиз бўлмаса,
Бу дунё бизларга тордир.
Чексиз илмингиз беқиёсдир,
Азиз устозлар.

ЯПРОҚ

Баҳор ҳавосидан очилган куртак,
Табиатга ўз нафис гулларин сочар.
Гуллардан яралгай нозик бир япроқ,
Кўнгилни бир лаҳза ўзига тортар.

Барча шодликлар унинг биландир,
Нафис таънаси ичра ғубор тўлгунча.
Табиат рангидан ўз рангин олгандир,
Дилхушлик тарк этмас хазон бўлгунча.

ҚАРШИ ШАҲРИМ

Қарши шаҳрим,
Боболарим ёд айлаган шаҳрисан.
Тарихдан сен бунёдсан,
Барчанинг доимо фаҳрисан.

Мана бу кун чиройингга,
Чирой қўшилмоқда.
Баланд-баланд бинолар,
Кўкка томон қад кўтармоқда.
Қарши шаҳрим.

Биз кутган кунлар келди,
Шаҳрим фурсат ўтиб.
Орзулар ушалди бу кун,
Ортга қайтмас йиллар кетиб.

Шод айлагайсан доимо,
Инсонлар кўнглини ҳар он.
Бизлар учун унутиб бўлмас,
Қадим тарихинг айтиб,
Қарши шаҳрим.

Яшнаган чаманларингда,
Очилган турфа гуллар.
Ошиқ қалбларни чорлайди,
Ўз қучоғин очиб улар.

Бокса кўзинг яшнатар,
Кўкка сузган фавворалар.
Дилларга завқ қўшар,
Жаннатмакон манзиллар
Қарши шаҳрим.

СЕВИЛИШ БУ БАХТДИР

Кимлар севилад ё,
 Яна кимлар бундан йироқда.
 Бу дунё шундайин,
 Англаб бўлмас жумбоқда.

Тенги йўқ, чирой танламас,
 Ҳақиқатдир аввало бунда.
 Бойлик ҳам ёрдам беролмас,
 Ёлғондир ҳеч билмас чинда.
 Севилиш бу бахтдир.

Одамзод билмасдир,
 Аввало севиш ё севилишини.
 Билмасдан тасодиф учратар,
 Ким унга ҳаёт берилишини.

Қайдан ҳам билар у,
 Севги юрак тилишини.
 Билмасдир севгини бироқ
 Дилда эмас тилда айтилишини,
 Севилиш бу бахтдир.

КҮНГИЛЛАРДАН ҲАЙРОН КҮНГИЛЛАР

Не сабабдин англаб бўлмас бир неки,
 Ҳайрон этар вайрон этар кўнгилни.
 Бу жумбоқни ечмоқ истар ҳар кимки,
 Азобларда қолдирар не қилмасин то дилни
 Кўнгиллардан ҳайрон кўнгиллар.

Денгиздайин тошмоқдалар кўнгиллар,
 Сир-у синоатлар уларгада йўлдош.
 Орзу-ҳавасдан ошмоқдалар бу кун улар,
 Тафтини қизғонмай улашмоқда уларга қуёш
 Кўнгиллардан ҳайрон кўнгиллар.

Ўз дунёси томон талпинар илдам,
 Ортга чекинмоқни бир бор истамас.
 Улар йироқлашгани сайин етмайди қадам.
 Не қилсанг ҳам улар ортга қарамас,
 Кўнгиллардан ҳайрон кўнгиллар.

Нафсданми ҳайратдан билмам ожиздир,
 Бир жонсиз буюмга қиёс этгулик.
 Кўнгил ҳам бамисоли сархушт онгсиздир,
 Денгиз мавжи каби ортга қайтгулик,
 Кўнгиллардан ҳайрон кўнгиллар.

ЮРТИМ

Юртлар аро номинг,

Ўзга Юртим сенинг.

Юртлар аро боғинг,

Ўзга Юртим сенинг.

Юртлар аро донғинг,

Ўзга Юртим сенинг.

Юртлар аро сеҳринг,

Ўзга Юртим сенинг.

Авлиёлар руҳи сенинг заминингда,

Алломалар ҳоқи сенинг ўз бағрингда.

Буюк саркардалар наръаси ҳам тарихингда,

Ўзбек халқи мангу сенинг ғурурингда.

Юртим, Юртим десам,

Кўз ўнгимда бутун борлиқ.

Чексиз само, чексиз замон,

Чексиз ҳаёт.

Жонни фидо қилмоққа,

Арзир бу кенглик.

Ер курраси аро,

Танҳо азим юрт.

ҚАДР ТОПГИН-У, ҚАДРИНГ ЙЎҚОТМА

Эй инсон аввало хатойинг билгин,
Бахона қилма ҳеч ёлғон сўзлама.
Қўлингдан келса гар яхшилиқ қилгин,
Айбинг бўла туриб ростни кўзлама,
Қадр топгин-у, қадринг йўқотма.

Атрофингга боқсанг гуноҳ савоблар,
Кезишиб юрибди чеки йўқ чексиз.
Сенга муштоқ барча чексиз жавоблар,
Инсон қадри билгин тенги йўқ тенгсиз
Қадр топгин-у, қадринг йўқотма.

Меҳр бергин аввало меҳринг аяма,
Гуноҳлар сенга ҳеч яқин бўлмасин.
Қаҳр бор дея қаҳринг кўрсатма,
Беғуноҳ кўзларга асло ёшлар тўлмасин
Қадр топгин-у, қадринг йўқотма.

Инсоннинг нияти билки дилида доим,
Нияти холис бўлса йўли ҳам очиқ.
Бўлмасидан бир кун қиёмат қойим,
Қадрингни ер қилма зинҳор борлиқ
Қадр топгин-у, қадринг йўқотма.

ВАЪДА

Инсон аҳли борки,
Ундан баъзида йироқ.
Виждони ҳам зорки,
Қалбида титроқ.

Айта олмас йўлини,
Тўсган бир парда.
Кишан каби кўлини
Сиққан бир ҳалқа.

Қалби айтур бу сўзни,
Ақли ҳеч айтмас.
Сукут этар қош кўзни
Инсон сир этмас.

Бу нелиги инсонларга,
Баъзида сир, баъзида ошкор.
Ўқиб бўлмас виждонларга.
Чексиз ёмғир чексиз қор.

УМР МАЗМУНИ

Ўткан кунларинг сенга берганда салом,
Қалбинг ўртанар ўксиб ўтмиш охидан.
Тилингга келганда аввало, яхши бир калом,
Ўзингга умр тилагин ҳаёт паноҳидан.

Эртанги кунларинг боғларда сайр эт,
Шодлик-у қувончлар сенга дўст бўлсин.
Сен бу дунёдан из қолдириб кет,
Келажак авлодлар эслашиб юрсин.

КЕНГ ДУНЁ

Кўзи очиқ бўлса одам,
Назар этар кенг дунёни.
Йўли очиқ бўлса одам,
Кезаверар кенг дунёни.

Қалби очиқ бўлса одам,
Хурмат этар, кенг дунёни.
Нафси очиқ бўлса одам,
Эгаллайди мол дунёни.

Ғалат экан кенг дунёнинг
Турфа ранглари.
Ҳалак экан кенг дунёнинг
Ожиз қалблари.

Жаннат экан, кенг дунёнинг
Боғ-у роғлари.
Малак экан, кенг дунёнинг
Қалби поклари.

Ўзи томон чорлар экан,
Кенг дунёнинг турфа йўллари.
Нафси очга аён бўлмас.
Кенг дунёнинг сирлари.

БИР ГУНОҲГА БИР ЖАЗО

Берилар ожиз инсонга,
Бир гуноҳга бир жазо.
Уни инсон рад этолмас,
Бас ҳам келмайди ғавго.

Ўйлама ожиз инсон,
Гуноҳларни афв этгай деб,
Сенга берилмас қайта имкон
Гуноҳларинг орттирма, ҳадеб.

Жазодан ҳеч қочолмайсан,
Ўзинг мағрур бўлсанг ҳамки,
Лек синовдан ўтолмайсан
Чунки сенда гуноҳ жамки.

Дилдан айтар сўзим инсон
Гуноҳ ишга йўл қўйма.
Жазолардан кетиб бир он,
Ўтган кунинг унутма.

НИҲОЛ

Замин узра бош кўтарар самога боқиб,
Ёлғиз ўзи гоҳ ўртанар жуфтини кутиб.
Нозик таънаси ҳам шамолдан ўқсиб,
Ўзининг бир новдалигин лаҳза унутиб.

Баҳор ҳавосидан яшнар таънаси,
Кўкка бўй чўзмоқлик унинг орзуси.
Беғуборлик бахш этар, ҳар бир лаҳзаси.
Куртак очмоқликка етар ишончи.

СУВ СОЙГА ОҚАДИ

Баланд-баланд шаршарадан
Оқаётган сувлар,
Тошдан-тошга урилиб
Мағрурланиб ўйнар.

Кўзларинг яшнайти
Қарасанг унга,
Гўё улар ҳам ўйнаб,
Ўз дарёсин излар
Сув сойга оқади.

Дарёси томон келади,
Сувлар шошилиб,
Тошиб оқади сойдан,
Сойга қўшилиб.

Шошиб қувиб келар,
Доим жўш уриб.
Тўхтамай оқмаса қоларкан,
Дарёлар қуриб
Сув сойга оқади.

Тўхтамай оқайверсин,
Дарёлар ҳеч тинмай.
Манзилга етсинлар сойлардан
Сувлар тўхтамай.

Боғ-у роғларни обод айласин,
Сўндирилмай зинҳор,
Тўлиб тошсин сувларга,
Доимо анҳор
Сув сойга оқади.

ҲАЁТ СИНАР

Ҳаёт сизни ҳам,
Бизни ҳам синар.
Тўсиққа тўладир,
Йўллари чигал.

Шу йўлда бизларни,
Нобахон кимлардир кутар.
Баъзи бир имкониятлар,
Биз учун тугал.

Кўл чўзсанг баъзида,
Қўлинг етмайди.

Бўй чўзсанг баъзида,
Бўйинг етмайди.

Сўз айтсанг баъзида,
Сўзинг ўтмайди.

Бу ҳаёт шундай бир
Синовли ҳаёт.

Қўмак сўраб борсанг,
Бир ночор бўлиб.

Сўзинг ҳеч тингламас,
Баъзида сени.

Юрагинг қийналар,
Бу дарддан тўлиб.
Бу ҳаётда кўрдим,
Айтасан ўзингга нени.

МЕНИНГ ОСМОНИМДА ДАРДЛАР ЁҒМОҚДА

Қалбим йиғлаётир дардлар захридан,
Кўзларим ёшланур бир бор тўхтамас.
Бу кун азобдаман ҳаёт қахридан,
Ҳолим ҳам тузукмас, афсус бир ночор
Менинг осмонимда дардлар ёғмоқда.

Ёруғ кун менга тундек кўринаётир,
Хаёлимда фақат эзгу бир тилак.
Қалбим кундан-кунга дардлар чекаётир,
Орзулар ўз йўлида сарсон-у ҳалак
Менинг осмонимда дардлар ёғмоқда.

Азоблар ҳар тонг оғир бир савол,
Эй дунё айтгин нега қилдинг хор.
Борми ёрқин менга, порлоқ бир камол,
Бир ўтинчим яшашга мени қилма зор
Менинг осмонимда дардлар ёғмоқда.

Худойим бандангга, бергин куч-қувват,
Дардлардан халос эт, яшамоқ учун.
Нетай ҳеч қолмади сабр ва тоқат,
Мен ҳам адо этай инсонлик бурчин
Менинг осмонимда дардлар ёғмоқда.

БУ ДУНЁ

Гар хоҳласа эркалайди бу дунё,
Гар хоҳласа йиғлатади бу дунё.
Гар хоҳласа дардин айтар бу дунё,
Гар хоҳласа ҳаққин сўрар бу дунё.

Инсон ақли етмас,
Бу дунё сир-у саноатларига.
Инсон баъзан чидолмас,
Бу дунёнинг сабру-қаноатларига.

Гар кимки тингласа
Бу дунёнинг сўзларини.
Гоҳида кўзларига.
Ёш олар, гоҳида кулгу,

Гар кимки англаб етса,
Бу дунёнинг сирларини.
Қалбида уйғонар чексиз,
Эзгу бир туйғу.

Бу дунё шундайин сирли дунёдир,
Тўлиқ англаб бўлмас ожиз одамзот.
Бу дунё шундайин дардли дунёдир,
Жавоб ҳам тополмас, ҳатто ҳеч бир зот.

БОҒ АРО ГУЛЛАСА ДАРАХТ

Боғбон боғи гуллаган чоғда,
 Қўшни боғлар қилади ҳасад.
 Барча боғни қолдирса доғда,
 Боши узра солади офат.

Аяшмайди боғбон мевасин,
 Тошлар отиб пайҳон қилади.
 Ерга тўкиб тотли ширасин,
 Тўхтамасдан зиён беради.

Бу недир кўргулик ё бало,
 Ёки боғбон учун берилган синов.
 Бунга гувоҳ бўлса ҳам Худо,
 Огоҳ этмас бизларга биров.

ХОТИРА

Ёдга олинар ўтмишнинг куни,
 Қалб жасорати яна синалар.
 Хотирасиз бўлмас инсон они,
 Шодликнинг ўрни ғамга айланар.

Хотира то абад қолар заминда,
 Инсонлар аро боғланган занжир.
 У доим яшасин мангу қалбингда,
 Умр йўлларинг ҳам бўлмас хавотир.

ҚЎРҚУВ

Оғритади худди тигдек,

Аммо тиғи йўқ унинг.

Куйдиради худди чўғдек,

Аммо тафти йўқ унинг.

Чақиб ташлар бир зулукдек,

Аммо тиши йўқ унинг.

Жароҳатлар худди ёйдек,

Аммо ўқи йўқ унинг.

Бу недир дардли изтироб,

Ёки бир айрилиқ хато.

Жабр кўрсанг бўласан хароб,

Ҳеч нарсa бўлмайди даъво.

Юрагингда бўлар ҳар доим,

Ёлғонга дўстдир ростга чақирув.

Бўлганда гар қиёмат қойим,

Сени ҳам аямай синайди қўрқув.

ИЛМ

Вақтлар аро дунёда,
Бир неки кезар.
Инсонлар қалбига,
Ёруғ нур сочиб.

Дунё рад этмай,
Ўз достонин битар.
Эзгулик томон доимо,
Такрор меҳр улашиб.

Бу нелигин аён,
Барчага ҳар вақт.
Ундан озуқа олар,
Билинг тафаккур.

Ҳамроҳ бўлар унга,
Орзу ва бахт.
Бу бойликдан Худога,
Мингдан минг шукр.

Донолар қайд этган
Ул ҳақда бот-бот.
Келажак авлодга,
Уни қолдириб мерос.

Ўқиб ўрганишсин дея,
Чиқарсин савод.
Бу шуъла қалбларни,
Гулдек очсин қийғос.

ҒУНЧАЛАР ОЧИЛМАЙ СЎЛМАСИН

Чамандаги нозик ғунчалар,
Ифорини тарқатар борлиққа.
Нозикдир улар ҳам шунчалар,
Чидолмас ҳеч меҳрдан зорлиққа
Ғунчалар очилмай сўлмасин.

Қўл чўзма ғунчага беҳосдан,
Тўкилмай бўйласин фалакка.
Ифорин йиғсинлар оз-оздан,
Етсинлар бир оҳу малакка,
Ғунчалар очилмай сўлмасин.

Вақт ўтиб ғунчалар гул бўлар,
Орзулари ушалиб чаманда.
Садолар уларга жўр бўлар,
Ифорин таратиб ҳар тонгда
Ғунчалар очилмай сўлмасин.

БАТАН ДЕЯ

Батан дея кимлар кўз ёш тўкмади,
 Буюк тарих солномасин яратмоққа.
 Хатто улар дунёдан нолиб ўтмади,
 Миллат, элат, халқларини бирламоққа.

Тарих ҳукми уларнида аямади,
 Бахтни бериб баъзида, бахтин олди.
 Бало, офат, қазолардан асрамади,
 Бошларига аямасдан кулфат солди.

Келажакни бунёд этмоқ фарз деб билди,
 Йўл кўрсатди уларгада аллома-ю, авлиёлар.
 Ватан меҳри юрагини шердек қилди,
 Гувоҳ эди буларгада чўл саҳролар.

Батан дея курашдида, ул ботирлар,
 Жанг-у жадал азобига юрак дошлаб.
 Улар учун камдир минг фахрлар,
 Кўзларнида қўймас керак фақат ёшлаб.

ЙЎЛЛАР МАНЗИЛИ

Тўғри йўллар туташди бу кун,
Эгри йўлнинг чорраҳасида.
Бурилди-ю, йўқолди секин,
Мисли зулмат кошонасида.

Порлоқ қуёш, нурсиз ҳайратда
Сочар эди тафтли ёруғин.
Тўғри йўллар сарсон зулматда,
Айтолмас хоҳласа ҳам дардин.

Бу ишлардан фалак безовта,
Йўллар томон тоширди бўрон.
Эгри йўллар қочолмай хавфда,
Йўқолди-да изсиз бир нишон.

Ғаниматдир бу йўллар билки,
Бу дунёнинг чархпалагида.
Тўғри йўлдир манзил холис йўлки,
Ҳайратла боққан, фалак остонасида.

СОҒИНЧ

Соғинч менинг яна бағрим тилмоқда,
Висол онлари ҳам олислаб кетди.
Ваъдалар ёлғонга ўз ўрнин бермоқда,
Қалбим ҳам чидолмай сўзини айтди.

Начора эй менинг соғинганларим,
Кўзларим ҳам сизларни ахтарар ҳар он.
Сизлар дея ҳаётман, эй қадрдонларим
Қалбингиз соғинчига мен ҳам муштоқман.

ЗАМИН ВА ИНСОН

Хар бир куш инида тонгни қаршилар,
Файзли маконнинг тароватида.
Шу юртнинг шукрини айтган яхшилар,
Мусаффо қалбларнинг қаноатида.

Бир дона буғдой заминга тушса,
Кўкарар вақт ўтиб, майса мисоли.
Дон бўлиб офтобда сарғайиб пишса,
Тириклик бахтига бўлгай дармони.

Таажжуб кенг бўлса заминнинг бағри,
Хайрат мўъжизага тўлдирар ҳар он.
Не дардкор инсонга шон-у, шуҳрат фахри
Ўзгалар дардига бўлмаса дармон.

Қай бир зот атамиш ўзини даҳо,
Эл-у халқ норизо қилиб кўзгуда.
Шу замин олганда беради баҳо,
Тарк этиб бандалик қилган кунда.

ВАҚТ СЎРАР

Кечани кундузга улаб шараф-шон,
Сахро-ю, денгизга тошириб бўрон.
Одамзот қалбига айлабон виждон,
Тириклик бахтига бўлиб ҳукмрон
Вақт сўрар баъзида ўрнин дунё сўрамай.

Эзгулик йўлига шам ёқар зулмат ёритиб,
Қорли тоғларнинг улкан чўққиларидан.
Баъзида ютқазиб, баъзида ютиб,
Йилларнинг саноғин билар ўз ҳукмронидан
Вақт сўрар ҳисобин ҳар бир бандадан.

КИМДИР АЙТАРДИ

Бир вақтлар кимдир менга айтарди,
Эсингда тут эй келажак нури.

Ҳали қуёшларга бошимиз тегар,
Олис манзилимиз порлоқдир йўли.

Ҳали одам ўзгарар, олам ўзгарар
Илм-у маърифатга ташнадир кўнгил.
Ҳали бизни муштоқ келажак чорлар,
Товланар табиат шакл-у шамойил.

Қўлида кетмон тутган меҳнаткаш одам,
Чўл-у саҳрони айлантирар кўркам боғ-у роғга.
Ҳали бу бил илк мустақил босилган қадам,
Эл учун курашган лойиқ ифтихорга.

Тўнини тескари кийган базозлар,
Тушунар бир кун кимлигин албат.
Қаҳратон қиш кетидан келади ёзлар,
Эркин ҳаётимиз тўкис бўлар фароғат.

Ҳали бизда орзулар чексиздир бисёр,
Худойим етказар ўша кунларга.
Сен эса мана бу китобларни ол,
Элтар келажаги порлоқ нурли манзилга.

Қўлимда титроқ кўзларимда-ю, қувонч
Тутдим ҳаяжонда буюк устозни.
Шу лаҳза жонимга бўлди у таянч,
Қалбимдан ҳис этдим инсоний фарзни.

Орадан суронли йиллар шиддатла ўтди,
Мана етиб келдик, нурли манзилга.
Кимлар ўз яқинин афсус йўқотди,
Илтижо айлади бироз таскин сабрга.

Сув ҳам бир лаҳза лойқаланар тинар,
Охири айланар зилол чашмага.
Одамзот қалбида ватанга бир ёғду ёнар,
Такрор чиқар ватан дея гўзал саҳнага.

Мен ҳам улғайибман йиллар қаршилаб,
Мана ўттизга ҳам кириб қўйибман.
Ортимга бир баҳя боқсам яхшилаб,
Ватан учун ҳали нени қилибман.

Ўтар кўз ўнгимдан кеча-кундузлар,
Мовий осмоннинг сирли жилоларида.
Юрагим охиста дард билан сўзлар,
Қадрдон масканнинг саҳроларида.

ТЎРТ ФАСЛ

Тўрт фасл дунёга, ситқидил содик,
Бахш этар бирма-бир файзли кунларин.
Баъзида мўл ташвиш баъзида ҳордиқ,
Санаб ўтирмайди ушбу дамларин.

Чор тараф тўлса чанг-у бўронга,
Шамол етаклайди кимсасиз чўлга.
Баъзида сув тошар очиқ майдонга,
Ёмғир ёға туриб айланар дўлга.

Куртак очиб бошласа бўй чўзган ниҳол,
Кўркам боғ чиройин намоён этар.
Мева тугар ниҳоят тотли ширин бол,
Кўриб баҳра очилар ташвишлар кетар.

АСРЛАР ЎТАР

Асрлар ўтади йилларни қамраб,
Замин қучоғида бандасин ютиб.
Ғуноҳ-у савоб ишларни жамлаб,
Кимнидир эслаб-у, кимни унутиб.

Кўҳна тоғ кўшида ажиб манзара,
Пинҳона ётибди, асрлар ўтиб.
Қўркам жамолига ошиқ шаршара,
Кун-у тун оқмоқда қўшиғин айтиб.

Соғинч соҳилига денгиз ҳукмрон,
Мавжлар устига тоширар бўрон.
Зулмат ёритгай шамлар-у шамдон,
Асрлар сўйлайди шоҳларга фармон.

Асрлар ўтади сир-у асрори ила,
Кўҳна тароватни ўзида жо этиб.
Йиллар заҳматига етмас силсила,
Бепоеън бўшлиқда сийрати кетиб.

ҲАҚИҚАТ ЙИҒЛАР

Давр-у даврон ўтар чархпалак тутиб,
Ўткинчи дунёнинг сирли бағрида.
Кимлар-у ширин бол, кимлар қон ютиб,
Синалар тегирмон улкан тошида.

Начора чорасиз аччиқ ҳақиқат,
Бол истасанг санчилар арининг ниши.
Баъзан ёруғликда ожиз улугъ шаърият,
Қўкка кўтарилар ноҳақнинг иши.

Бир парча тошни қўлингда тутсанг
Қўхна замин айтар, унда сирини.
Очкўз бир бандадан умидлар кутсанг,
Сочади аямай аччиқ захрини.

Тўхмат ёғилар ёмғирдай ҳақли бандага,
Зулмат қарши олар ёруғли кунда.
Додини айтар у ҳар дам Худога,
Сабр-қаноат сурар дуо якунда.

ЯХШИДАН БОҒ ҚОЛАДИ

Бир ниҳол эди одам,
Оқар дарё бўйида.
Сояси етмасди қадам,
Қуртақ очиб кўксида.

Нозик эди таънаси,
Турарди зўрға беҳол.
Ойлар ўтиб чамаси,
Ўзига келди ниҳол.

Бўй чўзди у оламга,
Охир оппоқ гуллади.
Мамнун бўлиб дарёга,
Оқ гулларин йўллади.

Йиллар ўтиб кетма-кет,
Навқирон бўлди ниҳол.
Келиб яна кўркам баҳор,
Мева тугди ажиб хушҳол.

Ўтарди одамлар бисёр,
Ажиб қолиб ҳайратдан.
Наҳот у ўша ниҳол,
Келганми ё жаннатдан.

Тотиб кўриб одамлар,
Мевами ё ширин бол.
Дуо очиб мамнун қўллар,
Бу мўжиза сеҳр дер.

Ким экканмиш бу ниҳолни,
Минг тасанно, у одамга.
Хушнуд этиб қанча дилни,
Сийрат бўлди қадамга.

Йўлда давом этди улар,
Шукрин айтиб яратганга.
Оқар дарё зилол сувлар,
Шифо бўлди ҳар ўтганга.

Йиллар ўтди яна йиллар,
Қиш кетидан баҳорлар.
Улкан дарахт бўлди ниҳол,
Оқар тошқин дарёлар.

Ўтар эди бир одам,
Хайрат ила тасодиф.
Олға қўймасин қадам,
Тўхтатди-да ул ажиб.

Улкан дарахт ёнига,
Келди у хаёл суриб.
Дер эди у ўзига,
Кетганмидим мен экиб.

Шу тоб дарахт силкинди,
Мевалари тўкилиб.
Мевадан у тотинди,
Нур чехраси очилиб.

Э, Худо бу мўъжиза,
Бунча тотли бўлмаса.
Шукр дейман ўзингга,
Забонимни тилмаса.

Кўл очиб у дуога,
Манзил сари отланди.
Ризқ-рўз сўраб Худога,
Илдам қадам ташлади.

Эй одамлар кўзни очинг,
Ҳаёт нақадар гўзал.

Сиз ҳам ниятла ниҳол экинг,
Мева берсин бол асал.

Бу воқеа эртак эмас,
Бўлган ажиб воқеа.

Яхши одам мангу ўлмас,
Дуо айтар ҳаққига.

Бу ўлкада кўп ҳали,
Кўнгли софдил, одамлар.
Боғ яратар ёш-у қари,
Жаннат бўлар саҳролар.

Яхшидан боғ қолар дер,
Машойиқлар гапи бор.
Унутмайди асло эл,
Омад бўлсин сизга ёр.

Жаннат боғлар яратмоқ,
Биз ўзбеклар мероси.
Хушбўй ҳидлар таратмоқ,
Боғ-у жаннат тухфаси.

МЕҲНАТ ҚАДРЛАНАР ҚАЧОН?

Тириклик наъшида сураб заминда,
Миллион йилки жумбоқ хайратида.
У эъзоз топмаган қадимда,
Кун-у тун ўйнаган инсон кафтида
Меҳнат қадрланар қачон?

Зодагон, фақирдан уни сўрайди,
Қайларда қолди айт садоқатлигинг.
Ғурур-у орини олмоқ истади,
Забардаст метиндай матонатлигинг
Меҳнат қадрланар қачон?

Оқади шаршара тоғлар бағрида,
Бир дарё сув бўлиб улкан чўққидан.
Унинг бир томчиси ҳаёт шифода,
Тириклик улашар содиқ меҳнатдан
Меҳнат қадрланар қачон?

Оғир синовларга дуч келса одам,
Ёруғ манзилларни излайди ногоҳ.
Ўша манзил сари ташланар қадам,
Аввало меҳнат этгайдир огоҳ
Меҳнат қадрланар қачон?

ШУ ЮРТ ПАНОҲИНГ

Қай инсон туғилиб, йиғласа алёр,
 Шу жой бўлгай, унга бошпана.
 Киндик қони тўкилиб, топмагай озор,
 Ҳар одам бўлар, огоҳ парвона.

Оҳиста илк бора ерга қадамни,
 Ўргатар шу маскан шу она замин.
 Қўлига тутиб қоғоз-қаламни,
 Ёритар порлоқ келажак йўлин.

Вақтлар ўтар шиддатла улғаяр одам,
 Англайди дунёни бир куни албат.
 У учун бу кўҳна бу она ватан,
 Ноз-у неъматларга бой қадрдон жаннат.

Излайди ўз йўлин чорраҳа бўйлаб,
 Шимол ё жануб узоқ шарқ-у ғарбдан.
 Топар фурсатида охири ўйлаб,
 Порлоқ бир йўлга ёндашар қалбдан.

Ҳаёт деган йўлда уни интиқиб,
 Кутар орзу умидлар холис-у бисёр.
 Баланд чўққиларда шон-шухрат кутиб,
 Эй одам буюксан дея, ўзига чорлар.

Ана у етиб келди сирли манзилга,
 Елкасида оғир юки билан мамнун.
 Энди нелар айтар, бу ёруғ йўлга,
 Тилида сўзлар-у дилида иймон.

Вожаб сукутлик ила сўзлади одам,
 Кўҳна замин аталмиш кўҳна бу юртга.
 Фидодир сенга жоним, фидо сенга шу танам,
 Сен-ку ахир мени етказган шу бахтга.

ҲАЙРАТ ЧЎҚҚИСИ

Қор парчасига айланган булут,
Ўхшатар оламини оқ сайёрага.
Қанотин кенг ёйиб учсада бургут,
Самони забт этмас бир сонияда.

Таажжуб бўшлиқда жумбоқлар бўрон,
Кабутар патидек жилолансада.
Даврлар ошибки, ҳайратли уммон,
Оламини зафарон эгалласада.

Ошкора ёруғлик зулмат ортида,
Шам ёқса ёришмас кундуз алфозлар.
Зимистон этар бургут қанотида,
Эзгулик истар ойдин парвозлар.

ИККИ ЭШИК ОРАСИ

Очилар қаршингдан залворли эшик,
Илк қадам гувоҳи кузатар холис.
Танангни турткилар олтин зар бешик,
Сергак бўл аввало манзилинг олис.

Ёлғизлик суймайди қадрдон билиб,
Ҳамроҳинг пойлайди синовли йўллар.
Тутқин қўлларинг парвонанг маҳкам,
Нотаниш ҳамроҳни тутмасдан қўллар.

Тупроқ йўл, чанг тўзон баъзида довул,
Кўзларинг нам бўлар юмулиб ногоҳ.
Эзгу ишларингни Оллоҳ этади қабул,
Атрофинг кузатгин доимо огоҳ.

ДУРЛАР ШОДАСИ

Дунё майдонида дурлар тузилди,
Шода-шода бўлиб иплар учига.
Олтин-у кумушга навбат ёзилди,
Ишониб-ишонмай зарҳал кучига.

Вақтлар ўтар дунё карвонида,
Гоҳида оғир, енгил юки билан.
Тарози сўйлар адолат қўрғонида,
Арзон-у қиммат бўлгани билан.

Ҳоҳ дур бўлсин, марварид тенгсиз дунёда,
Бир темир тангадек қадри бўлмаса.
Шунча жавоҳир не қилар улкан шоодада,
Сахийлик яхшилик учун нафи тегмаса.

Жумбоқли дунёдир бу дунё асли,
Инкор этиб бўлмас, қийматларини.
Жавоҳир-у, дур бўлсада совуқдир тафти
Мардона этолмас ҳимматларини.

Ҳолва еган билан оғиз чучумас,
Ҳақиқат аччиқдир, гармдоридек.
Темир бўлгани билан зарҳали учмас,
Шодада тизилган дур-у марвариддек.

ЭЙ ФИДОКОР ЮРТДОШ

Бир кун келиб бошингдан юлдуз учгувчи,
 Шу буюк ишларинг таҳсинни айлаб.
 Елкангдан оғир юк, енгил кўчгувчи,
 Шон-шараф қутловлар сени эгаллаб
 Эй фидокор юртдош.

Бу кунги меҳнатинг қалблар ёдида,
 Саҳродан гўзал боғ бунёд этганинг.
 Халқ учун бел боғлаган инсон мардида,
 Эзгулик уруғин заминга шудир сочганинг
 Эй фидокор юртдош.

Экилган ёш ниҳоллар, эртанги кун меваси,
 Бу саховат унутмас тириклик наъшидаси.
 Бедаво дардлар изласа ўзин дардини,
 Ширин-шакар боллар бўлар дарди даъвоси
 Эй фидокор юртдош.

ИЛМ КИТОБИ

Бизга тарих сирларин ошкор,
 Этди неча асрлаб ошиб.
 Неча қиш-у, неча куз баҳор,
 Уммон узра қирғоқдан тошиб.

Бир сиқим тупроқ ҳақиқат сўзлар,
 Ватан дея буюк Темур кафтида.
 Жон эмас аввало, келажак кўзлар
 Эл учун курашган инсон мардида.

Ким рад этар бу мўъжизани,
 Саодат йўлини кўрсатган ойни.

Ахир у-ку Улуғбекка шивирлаб,
Зулмат ичра тутган ёруғни.

Жанг-у жадал кўргандир хитоб,
Нопок қўллар захру исканжасида.
Жаҳон ичра ягона китоб,
Кенг очилди Алишер панжасида.

Гиёҳ ўсар тоғ-у дарада
Миллион йилки табиб ахтариб.
Иқтидорин сизди илк Ибн Синода,
Саодатла шифосин топиб.

Дунё қайта ажиб туғилди,
Илм-у маърифатнинг остонасида.
Зарҳал ҳарфлар ила ёзилди,
Имом Бухорийнинг ҳадис-у шарифида.

Сир-асрорлар ила қадамни,
Шаҳдам босди олға Беруний.
Харитага тушириб ерни,
Ўзбек номин айтди абадий.

Дунё ожиз эди ҳисобин топмай,
Сўрар эди Худодан вақт ҳукмронин.
Кеча-ю, кундуз тонглари отмай,
Хоразмий яратди математик сонин.

Ер юзида ҳоқон дод солиб,
Ғаним бўлди нурли маконда.
Ватан дея кўкрагин тутиб,
Жалолиддин оқди Амударёда.

Ой ёритган ўшал ёруғ кунни,
Тарих битар келажак ўқир
Ат-Термизий битган номани,
Бутун дунё интиқиб кутар.

Олам жамолин туширмоқ даркор,
Таажжуб бўлди ер юзи аро.
Рангларни кўролди буюк мусаввир,
Камолиддин Беҳзод қалбидан жило.

Тарифи тарихга айланган илм,
Кўзгу бўлар олам ичра абадий.
Илм Китобин ўқиса қайсики олим,
Бу дунё сирини очгай одатий.

УМР

Умр ўтар капалак мисол,
Тонгда қанот ёйиб мардона,
Ҳар лаҳзаси ташвиш-у амал,
Тентиратар айлаб девона
Мушкул баланд парвозлари,
Дош беролмас бўронларга,
Дор устида дарвозлари,
Соя бўлар полвонларга,
Чақмоқ урар кундуз беҳол,
Саратонда ёмғир истаб,
Қийнар баъзан минг бир савол,
Жон талваса елка ниқтаб.
Умр утар ҳайрат мўъжиза,
Садоларда сокин сайқалиб,
Қанот ёяр парвоз сўнггида
Ғамгин куйла ноласин чалиб.
Ҳар лаҳзаси шундоқ умрнинг,
Капалакка қиёс қисқадир,
Қадрин билмоқ даркор умрнинг,
Бениҳоя холис бизгадир

ЭЙ ОНА

Эй она, кўксинг тўла дардлар,
Бу дунёнинг ташвиши ила.
Кўзларингдан оққан жимир-жимир ёшлар
Гоҳо қувонч, гоҳо қайғу бирла.

Тўз-у тўполондир бу ҳаёт ошкор,
Қалбингни ларзага солади дуркун.
Толейинг кулганда, фарзанд-у жигар,
Парвона айлар ёнингда учкун.

Ўтар кунлар, ўтар йиллар,
Ёмғир ёғиб булутлар аро.
Сени ғийбат қилди кимлар,
Оқ пардани бузишиб қаро.

Маили дея қўлингни силтаб,
Қулиб боқдинг бу кенг дунёга.
Ёмонларга яхшилик тилаб,
Кўзгу бўлдинг зулмат зиёга.

О, ДЕНГИЗ

Денгиз товланасан шаффоф сингари
Мавжли тўлқинларда қўшигинг айтиб.
Қачон оқадирсан айтгин мен сари.
О, денгиз, орзуйим сарҳади денгиз.

Мен чўлда чанқаган чанқоқ бир зарра,
Кун-у тун томчилар интизориман,
Сўзларим эшитгин боқиб бир карра,
О, денгиз, орзуйим сарҳади денгиз.

Менсиз сахроларда ўчинг бормиди,
Тошиб қирғоғингдан ортга қайтасан.
Шаффоф жилоларинг айтгин озормиди,
О, денгиз, орзуйим сарҳади денгиз.

ЯШАШ МАВЖУДЛИКМИ?

Боғларда мевалар етилса ҳил-ҳил,
Димоққа таралар хушбўй ҳидлари,
Ерга тукилмасдан қўлгинангга ил,
Исроф бўлмасин ширин боллари.

Неъматлар табиат берган инъоми
Борида шукр қил, йўғида сабр,
Авалло устундир инсон эҳтироми,
Етилган мевалар бўлмасин жабр.

Яшаш тирикликми? Ёки мавжудлик,
Ҳаёт неъматларин асрагил ҳар вақт
Қалби етукликми яшар мангулик,
Асло айирмасин бизларни бахт.

Эзгулик йўлида борсанг,
Сенга омад кулади.
Элнинг ғамини десанг,
Худо сенга беради.

Бобом айтган ўғитлар,
Янграр ҳар тонг наводек
Дилим бобом соғинчлар,
Ўғитлари соф, ҳаводек.

ХОЛИС СЎЗ

Дилимда бир сўз ётади
Армон бўлиб,
Борлиққа чиқолмас
Кўркув измида.
Сукунатда бўлсам, гар
Бўзлайди тўлиб,
Ҳайронман бу сўзни
Қачон айтгумда.

Дилимни яшнатгай
Биларман бу сўз
Бугунми, эртами,
Бир кун айтилгай.
Яйрагай бу қувончдан
Ҳорғин қош-у кўз,
Бу сўз эртанги кун
Менга таянч бўлгай.

ҚУРИГАН БОҒ

Олисдан кўринар
 Очиқ кенг дала,
 Хазонга айланган
 Жонли табиат.
 Гўё бузилгандай
 Буюк бир қалъа,
 Ўзига тортади
 Аччиқ ҳақиқат.

Хокисор дарахтлар
 Жабр дийдалар,
 Ўсмайин ниҳоллар
 Қуриб қақшаган.
 Табиат бу ҳолдан
 Баттар қийналар,
 Бу бало офатдан
 Жонсиз чарчаган.

Оҳ тортасан куюниб
 Боғ-у бўстонга,
 Не ҳол бу не сабаб
 Бунча аянчли.
 Ёйилган қулочлар
 Етмас осмонга,
 Бўйлаган ниҳоллар
 Қисмати дардли.

Гўзал боғнинг хушрўй
 Таровати қани,
 Қай нокас иймонсиз
 Айлади пайҳон.
 Ҳосилга етганда
 Тўкилди уруғ дони,
 Энди қуриган боғсиз,
 Хувиллаган айвон.

БАХТ ИЙМОНДАДИР

Бахт недир, эй инсон
Билгайсанми бу сўзни,
У сен биландир ҳар он,
Гоҳ юмдирар қош-кўзни.

Боқгин бахтни кўргайсан кўзларда,
У доимо сени чорлайди.
Баъзан ошкор бўлар сўзларда,
У тонгда қуёшдек порлайди.

Бахтни изламагин йироқдан,
Қалбингдан изла у яширингандир.
Тополмай дард чекма фироқдан,
Инсон борки, бахтга талпингандир.

Бойликни деб кечма бахтингдан,
Бу хатолигин билгин аввало.
Бахтингни ютқазма вақтингдан,
Сенга мададкор Аллоҳ таоло.

Билгин бу дунёда бахт,
Бил юрагингда виждонингдир.
Тўғри бўлсанг ўзингга ҳар вақт,
Энг олий бахт иймонингдир.

ЖАЙРОН НЕГА КЎЗЛАРИНГДА ЁШ...

Кўркам баҳордан борлиқ яшнагай,
 Фалакка бўй чўзар ёш ниҳоллар.
 Нафис гуллардан ифор таралгай,
 Сени қийнар айтгил қай саволлар,
 Жайрон нега кўзларингда ёш.

Сен бир оҳунинг фариштасисан,
 Кўзингда ёнади кучли аланга.
 Дур-у, марваридлар бир шодасисан,
 Боқса товланасан, чор томонга
 Жайрон нега кўзларингда ёш.

Ғамгинлиқ асло сенга ярашмас,
 Оҳу-нолалардан узоқларга кет.
 Дов-дарахтлар билгин аяшмас,
 Тушмасдан тузоққа, манзилингга ет
 Жайрон нега кўзларингда ёш.

Бу кенг борлиқнинг ўз сирлари бор,
 Оҳуми, малакми, аямас зинҳор.
 Баъзида ёғади тўхтамасдан қор,
 Паноҳ топмасанг қилади абгор,
 Жайрон нега кўзларингда ёш.

АЖДОДЛАР ПАНОХИДАМАН

Манзил сари отланаман

Яёв кун-у тун

Бошимни тик тутиб

Кенглик қирларда,

Буюк хотиралар

Паноҳ бўлгайдир.

Мен бу кунки

Аждодлар паноҳидаман.

Матонат бардошлик.

Ундайди мени,

Сахролар қаъридан

Денгиз бағрига

Кўзларим чангларга

Тўлдириб йўлни,

Лек холис боряпман

Ажиб манзилга.

Аждодлар паноҳидаман.

ҚАДДИНГНИ КЎТАРГИН МАРДОНА ЎҒЛОН

Барҳаёт умрлар мангу қалбларда,
 Яшайди асрлар ўтмасин абад,
 Ватан садоқатин куйлайди алплар,
 Аждодлар руҳи бўлгайдир мадад,
 Сенда мужассамдир буюклар қони,
 Қаддингни кўтаргин мардона ўғлон.
 Кўкдаги байроқлар ватанинг шаъни,
 Баланд ғурурингдир сен учун қалқон.
 Воқиф бўл, огоҳ бўл, қаддингни кўтар,
 Бугунги кун нафасин ҳис эт қалбингдан,
 Бир нафас-у бир мардлик билгинки ўтар,
 Мардларга ёндошгин ушбу онингдан.
 Равон йўл манзилинг қадами енгил,
 Камтарлик, мағрурлик сирларин очар,
 То абад эсда тут ватанинг дегил,
 Бу манзил барҳаёт нурларин сочар.
 Қаддингни кўтаргин мардона ўғлон,
 Сенга боқаётир муштоқ авлодлар,
 Парвона ёнингда беҳисоб имкон,
 Сидқидил одимла олисда ёдлар.
 Чорбоғда кетмонин елка опичлаб,
 Ниҳол экаётир ниятла боғбон,
 Кимдир юрт тупроғин юрак ҳовучлаб,
 Чўл-у биёбонда етаклар карвон.
 Қаддингни кўтаргин мардона ўғлон.

МУНДАРИЖА

Қанотсиз қуш	3
Суръат ва сийрат	3
Сўнган юлдуз	4
Ғуноҳ	5
Санъат фидойилари	6
Кўкка томон назар	6
Ғар инсон бўлсанг	7
Садоқатсиз севги бўлмади	7
Бобом айтган ўғитлар	8
Ҳолис сўз	9
Қуриган боғ	10
Бахт иймондадир	11
Жайрон нега кўзларингда ёш... ..	12
Чавондоз	13
Инсон қадри	14
Ҳақиқат сўзлари	14
Абри найсонлар	16
Осмондаги юлдуз	17
Баҳс	19
Бегонаман	20
Дил изҳори	21
Баҳор кўкламингни биз	23
Ҳам соғиндик	23
Қутиб яшагандан унутиб яша	24
Садо истамайди сўнган орзулар	24
Эҳ санамлар	25
Буюк тарих	26
Ёруғ йўл	27
Йўл топдим-у манзил топмадим.	27
Ниғоҳимда нозланишинг	28
Ҳақгўйликка ноҳақлик	29
Оқиб кетди дарёларга орзуларим	32
Қашқадарёмсан	33
Қадринг билмаса	34

Саҳоват сири	36
Афсус надомат.....	37
Вафо дема, бефавонинг вафосини.....	38
Вақт сарҳисоби.....	39
Англагин.....	39
Сўрадингму.....	40
Бободехқон.....	41
Кўнгил ҳасрати.....	42
Ваъдага вафо қил.....	42
Яхшилар бор яхшиям.....	43
Самодаги нур.....	44
Қадр.....	44
Дил озори.....	45
Ишқ ғунчаси.....	46
Тоғ лоласи.....	47
Истар бу ҳаёт.....	47
Баҳорой.....	48
Соғинч азоби.....	48
Бир ниҳолга парвариш даркор.....	48
Янги тонг.....	49
Ишқ шароби.....	50
Огоҳлик оҳлари.....	51
Дил тилдадир.....	51
Рухият манзили.....	52
Фарз ва қарз.....	52
Бир сиқим тупроқ.....	53
Унутиш.....	55
Орзулар йиғлар.....	55
Битилган нома.....	56
Буюк истиқбол.....	57
Қиёмат қарз.....	58
Боғлиқлик.....	59
Зулмат ва ёруғлик.....	59
Ўтмиш шиддати.....	60
Катта йўл.....	61
Шу азим юрт чемпионлари.....	62

Уйғониш	63
Ватанни асра	64
Янгиланиш	65
Умр оқар дарё	66
Йўл бергин худойим	67
Кимлигинг англа	68
Мен ҳали дунёни англаганим йўқ	69
Келажак иқболи	70
Иймонсизлар	71
Тарки одат	71
Ватан айтур	72
Олтин куз	72
Гул ёнида гул	73
Ватанни ардоқла	74
Мажнунтол	76
Жавобсиз саволлар	77
Дехқонобод	78
Боғбон бўлолмас	79
Юлдузлар ёғдуси	80
Гувоҳдир йўллар	80
Ўзим дея яшама	81
Аросат	82
Шукроналик	82
Ёлғиз аёл	83
Дунё сири	83
Кўқда лочин учар, сен заминни қуч	84
Атиргул атри	84
От минмаган эркаклар	85
Дарёлар тарихи	86
Кўнгилни кўзгуда кўриб бўлмайди	87
Ёшликнинг баҳори қайтмайди	88
Ўтган йиллар	88
Абадият	89
Йўқотилган кадр	90
Дўстни танлай бил	91
Айрилиқ	91

Юрт учун яшасин	92
Сабр қилинг биродар	93
Армонли севги	93
Пинҳона севги	94
Юрак алданди	95
Севгисиз ҳаёт татимас	96
Жонин фидо этсинлар	96
Бахт	98
Йигит йиғламасин	98
Ўзгани севмагин	99
Қайтар дунё	100
Ҳаёт сабоқлари	102
Инсон ор учун яшасин	103
Меҳр оқибат	104
Сирли дунё	104
Бахт сари	105
Инсон бахт билан бахтли	105
Соғинч умидлари	106
Мен баҳорни кутмайман	106
Азиз устозлар	108
Япроқ	109
Қарши шаҳрим	110
Севилиш бу бахтдир	111
Кўнгиллардан ҳайрон кўнгиллар	112
Юртим	113
Қадр топгин-у, қадринг йўқотма	114
Ваъда	115
Умр мазмуни	115
Кенг дунё	116
Бир гуноҳга бир жазо	117
Нихол	117
Сув сойга оқади	118
Ҳаёт синар	119
Менинг осмонимда дардлар ёғмоқда	120
Бу дунё	121
Боғ аро гулласса дарахт	122

Хотира.....	122
Қўрқув	123
Илм	124
Ғунчалар очилмай сўлмасин.....	125
Ватан дея	126
Йўллар манзили	127
Соғинч	127
Замин ва инсон.....	128
Вақт сўрар	128
Кимдир айтарди.....	129
Тўрт фасл	130
Асрлар ўтар.....	131
Ҳақиқат йиғлар	132
Яхшидан боғ қолади	133
Меҳнат қадрланар қачон?	136
Шу юрт паноҳинг	137
Ҳайрат чўққиси.....	138
Икки эшик с си.....	138
Дурлар шодаси	139
Эй фидокор юртдош	140
Илм китоби.....	140
Умр.....	142
Эй она	143
О денгиз.....	144
Яшаш мавжудликми?	144
Болалик.....	145
Парвона	145
Ожизлик.....	146
Дўст	147
Инсонлар аро.....	147
Яшашда давом этавераман	148
Аждодлар паноҳидаман	149
Қаддингни қўтаргин мардона ўғлон	150

ЭЛМУРОД ИМОМАЛИ

САҲРОДАН ДЕНГИЗГА

Мухаррир	Х. Закирова
Бадий мухаррир	А. Мухаммад
Техник мухаррир	Т. Смирнова
Мусахҳих	С. Алимбоева
Саҳифаловчи	А. Мухаммад

Нашриёт лицензияси АИ №247, 02.10.13.

Босишга 01.08.2019 йилда рухсат этилди. Бичими 60×84 $\frac{1}{16}$.

«PT Serif» гарнитураси. Офсет босма усулда босилди.

Шартли босма табағи 9,75. Нашр табағи 9,0.

Адади 300 нусха. 12-сонли буюртма.

«TURON-MATBAA» МЧЖ босмахонасида чоп этилди.

Тошкент ш., Олмазор тумани, Талабалар кўчаси, 2-уй.

Элмурод Имомалиев
1988-йилда Қашқадарё
вилояти, Нишон тумани,
Балхияк қишлоғида
таваллуд топган.

*Сахро зарралардан бунёд.
Денгиз толчилардан...*

ISBN 978-9943-4967-1-2

9 789943 496712

821.57